ЛАБИРИНТИТЕ НА РЕАЛНОСТТА

КРАСИМИР КУРТЕВ

2025

ЛАБИРИНТИТЕ НА РЕАЛНОСТТА

Пътят към скритите послания

© Doctor honoris causa Красимир Куртев

2025

За автора:

На 07.08.2014г. чрез протокол номер 19, Висшата комисия при Академичен научен Съвет на НИУМФ - МАСФЕН, Европейски Съюз, бе присъдено почетното звание на Красимир Куртев – Почетен доктор по заслуги - A priori Doctor Honoris Causa. Почетното звание е подписано на 08.08.2014 година от Доцент доктор инженер Емил Минев и доктор М.Аврамова“. Моя милост е член на Международната Академия по Българознание, Иновации и Култура – МАБИК.

Автор на книги:

- "Великата симбиоза" /2008 г./
- "Защо не ни върви?" /2010 г./

Всички тези дадености, ме насърчиха да съставя тази книжка, бидейки полезен за себе си и най-вече на вас самите, разбира се. Когато интересът е взаимен, тогава казваме, че успехът е напълно споделен. Да се надмогне достижимото ниво в тази деликатна спрямо човешките стремления към успехи. Желанието ми да насърчавам е мое кредо, да получа кредит на доверие, ала да не забравям, че взаимното доверие не е разменна монета.

СЪДЪРЖАНИЕ:

За неродената ми нова книга. 7
Възможно ли е да видим света, такъв какъвто е. 8
Апофатизмът в нас 9
Минута за размисъл 10
Към онези. 11
Времето в три измерения 13
Какво е животът 14
Реално за имагинерното. 15
Остаряваме в мечтите си 15
Ти си оригиналното парче, завиждащите са просто евтино пиратство 16
Ноктюрно. 18
Закон за вземането и даването 19
Изгубени ли сме в своето покаяние 20
Хвърчилото ме пази от лоши ветрове 21
Най-добрият подарък. 22
Сълзи преди възкресение. 22
Хазартни мисли. 23
Епопея на забравения. 24
Намери своето място 24
Изповед 26
За лъжата и празните обещания. 27
Сбогом зло 28
Остана ми само вярата 29
Обезцветяване на годините. 30
Изкуството на търпеливостта 31
Женските скрити белези 32
Само с годините ще се научите 33
Из моята непотребна вам конституция 34

СЪДЪРЖАНИЕ:

Социалното огледало 35
Моят личен подход определя 35
Мълчи и гледай глупаво 36
На глобалния свят не му пука за теб. 37
Триумф или илюзия. 39
Дайте си приоритети. 40
Хубавите са луди 41
Всеки има талант, ала не всеки го използва 41
С цървули из суетата. 42
Билет за ада 44
Аз дрипавият 45
Да се скриеш зад собствените си грешки – душата шлифер 46
Стрелките не сочат към истината 47
Как да авторизираме своята съдба 48
Не се страхувайте от грешки, за да ги има - значи сте действали. 50
16 пресечки 52
Живот без кервани 54
Глупаво разсъждение за умната действителност 56
Свят изпълнен с фамозно фалшивата истина. 57
Научих – че. 59
Отвъд стената на плача. 60
С благодарност към неблагодарността. 62
За илюзиит. 63
Санитар за малцина 64
Калдъръмите ухаещи на чемшир 65
Портокалови мисли за завистта 66
Кой държи парите ми. 67
Ценете себе си - вие сте важните. 68
Езотерикът трябва да умре... изнудван. 69
дъх на благодарност 70
За пясъчните чувства. 71

СЪДЪРЖАНИЕ:

Относно книгата на Куртев Красимир 72
Велика е силата на паметта 73
Светът си остава същият, ние се променихме. 75
Избирам да живея. 76
Време за размисъл. 77
Може би. 78
Към себе си 79
Вярно е, живеем в тревожни времена. 80
Празничната пантомима свърши 81
Литомания – измислица или 82
Слава на Бог 83
Късметът е правопропорционален на лошия късмет 84
Равносметката 85
Мислопедия 86
Тълкуване или гимнастика на въображението 86
Таро философия 87
Когато овладееш себе си. 89
Тост 90
Намери своето място. 91
Из страховете на един шарлатанин. 92
Болката, която ни крепи. 93
Остана ми само вярата 93
За разбитото сърце 94
Последните дни в календара не се отбелязват 95
Триумф или илюзия 96
Щастлив или влюбен 97
Успехът е да настояваш. 98
Звездни трубадури. 99
Бяхме щастливи. 100
Аз ли съм. 101

СЪДЪРЖАНИЕ:

Асцендент и десцендент – геномът 101
Посичането на интелигентните не е от вчера. 102
Еволюционни мисли 103
С безумие към справедливостта. 105
Никога не бъркай извиненията с причини. 106
Изкуството във вените. 107
Изкуствен интелект - човешкото самоубийство 108
Триумф или илюзия 109
Огледайте своето близко обкръжение 110
Виенското колело на нашите грешки. 111
Спасете ме от самият себе си. 111
Житейски противоположности 112
Молитва за лично изцеление 113
Има ли будни 115
Рапсодия в дъждовно синьо 116
Вземане без даване и вземане. 117
В търсене на духовен лукс 117
Рядка птица. 118
Реквием за силните хора. 119
Ноктюрно 120
Житейски противоположности 122
Декларация от един смахнат идалго 123
Професия домейн. 124
Твърде рано остарях. 125
Само с годините ще се научите. 127
Ти не си за дегустация 128
Грях, наречен разочарование 130
Теория на моята човешка същност 131
Тресавище, наречено завист. 132
Всеки има талант, ала не всеки го използва. 134
Навлизане в лабиринтите на реалността 135
Събуждания. 136

ЗА НЕРОДЕНАТА МИ НОВА КНИГА

26 октомври 2022 г.

Някаква странна духовитост ме сръга в сърцето… Да напиша третата си книга… Сякаш ми се искаше да извадя клишетата от моргата за илюзии и да представя един друг свят на свежи идеи и насърчения…

Уви, това ми вдъхновение погина не от слънчевото затъмнение, а от безжизнената реалност на едно окаяно общество живущо в тъмата… общество, което се е примерило със тегобата си наречена съдба…

И като си припомних сизифовите мъки на Денди (Бог да го помилва), отказите от спонсори вирнали сополивите си нослета, наличието на либерално овъртолена в словоблудства армада и прочие, и прочие гнусотии се отказах… Може би от липсата на средства…

Въпреки това не се отказах, приех за алтернатива електронен вариант. И ето новата ми книга – **„Лабиринтите на реалността“**, вече е пред очите ви.

ВЪЗМОЖНО ЛИ Е ДА ВИДИМ СВЕТА, ТАКЪВ КАКЪВТО Е?

Според някои философи това е непосилно за човека. Други биха казали – въпрос на оптика. А трети биха счели въпроса неуместен извън прагматичните цели, които си поставят. Артър Едуард Уейт споделя: "Известно е, че във висшето изкуство на фриволността има само няколко по-мъгляви и неясни неща от критиката, която твърди, че дадена теза е невярна, без да разбира, че тя е декоративна".

Алетея (Истина) - "И туй, което се разкрива, всъщност се съкрива"

Ала онези, които биха имали сила да подирят духовен съвет, интуитивно знаят, че скъпоценността на възможния отговор е зависима от загадъчността, в която е пощадена същността ни на осенени от дух.

Моят опит да насърчавам хората, подирили съвет при мен, ме е довел именно до това водещо убеждение. Ала както казва Метерлинк: „Ето, идат мили и любезни щастия, те ще ни напътят...“

АПОФАТИЗМЪТ В НАС...

19 февруари 2024 г.

За св. Григорий Нисийски положението на човека пред трансцендентния Бог се оприличава на сам човек в планината, който е изправен пред опасна пропаст: Представете си отвесна, стръмна канара с издаден ръб отгоре. Сега си представете как би се чувствал човек, ако сложи крак на ръба на тази пропаст и поглеждайки към бездната надолу, не вижда здрава основа, нито нищо, за което да се захване.

Това, мисля, преживява душата, когато пристъпи отвъд основата на материалното, в търсенето си на това, което няма величина и което съществува от вечността. Защото тук няма за какво да се захване, нито място, нито време, нито мярка, нито нищо друго; умът ни не може да го достигне. И тъй, душата се подхлъзва непрестанно на това, за което не може да се хване; тя се замайва и се обърква и се връща отново към това, което й е сродно, сега е съгласна да опознае неща само за Всевишния, които са съвършено различни от природата на нещата, които са й познати.

МИНУТА ЗА РАЗМИСЪЛ...

Красимир Куртев

19 февруари 2024 г.

Защо ние хората сме устроени по този начин? Да завиждаме, да злобеем... и да бъдем на принципа "Чуждото е общо, моето си е мое!"...
Непрекъснато се сблъсквам с този "феномен"...
Чудя се защо сме такива егоисти... всеки мисли за себе си и за собственото си благо. Разбира се, в това няма нищо лошо...но когато започнеш да злобееш или злословиш по нечий друг адрес... греховно падение...

От какво се провокира злобата? От завистта може би... или от страх, че някой може да те превъзхожда... и дай да го направиш на нищо, за да си сигурен че няма да ти се пречка...
Е, жалко че някои се разочароват... ала има хора, които непрекъснато се борят... животът е една борба... аз също се боря и такива хора - злобни, завистливи и противни, няма да пречупят абсолютно нищо в мен... Просто ще ме накарат да ги съжалявам...

А нима има по-голямо унижение от съжалението? Не мисля... Каквото повикало, такова се обадило... само че няма да го направя със злоба... ще го направя за доброто на всички ни, но не и само, и единствено за мое добро...

КЪМ ОНЕЗИ
Красимир Куртев
6 февруари 2024 г.

Вече нямам време да понасям абсурдни личности, които, независимо от възрастта си, не са пораснали. Нямам време да се занимавам с посредственост. Нито пък искам да присъствам на събирания, където дефилират напомпани его-та.

КЪМ ОНЕЗИ, КОИТО СА В РАЗУМНАТА ВЪЗРАСТ, А ВСЕ ОЩЕ ВИТАЯТ ИЗ ОБЛАЦИТЕ

"Преброих годините си и открих, че ми е останало по-малко време на този свят от времето, изживяно досега. Вече нямам време за безкрайни срещи, където се дискутират статути, норми, правила, начини на действие, вътрешни регламенти, с пълното съзнание, че разговорите няма да доведат до никъде.

Вече нямам време да понасям абсурдни личности, които, независимо от възрастта си, не са пораснали. Нямам време да се занимавам с посредственост. Нито пък искам да присъствам на събирания, където дефилират напомпани его-та. Не толерирам манипулатори, интересчии, кариеристи, маневристи. Ядосват ме индивиди, които се опитват да дискредитират по-кадърните, за да си присвоят техните места, да си припишат техните таланти и постижения.

Искам да живея до човечни хора, много човечни, преди всичко друго, човечни. Които не бягат от отговорностите си. Които не искат нищо друго, освен да вървят редом с истината и справедливостта, честта и достойнството...“

Хосе Микард Теиксейра

ВРЕМЕТО В ТРИ ИЗМЕРЕНИЯ

Красимир Куртев

26 октомври 2023 г.

Описано в Книгата на промените, подобна на Кабала. В тази Книга се говори за спираловидната скала на Времето: Хаос – Малко процъфтяване - Велико единение. Сиреч всеки един кръг от тази спирала е с по едно ниво нагоре.

Ние работим с Григорианският календар, което се обуславя с прогрес, регрес, застой, замразяване – Хронос. Докато в Азия работят с още две измерения.

Циклос, това са приливите, отливите, изгрева, залеза – наблюдава се една Периодичност. И третото измерение Керос, квантовите порции, които стигат до Земята. По този начин се определя, кога да избързаме и кога да забавим нашите планове или решения.

КАКВО Е ЖИВОТЪТ?

Красимир Куртев

22 август 2023 г.

Всичко, което се случва, докато тичаме без да го забелязваме и сетне се оплакваме, докато гледаме в земята, вместо право напред, докато носим каските си и спираме звуците на природата около нас, докато сме погълнати от екрана на компютри и мобилни телефони и забравяме да говорим с тези, които имат нужда от нас, а иначе мрънкаме или псуваме под мустак...

Живеем в очакване нещата да се случат... И единственото нещо, което ни се случва е, че прекрачваме границата на живота... И след тази линия вече няма маратон...

Има само един победител и това не сте точно вие и моя милост...

РЕАЛНО ЗА ИМАГИНЕРНОТО...
22 август 2023 г.

Живея в един нов-имагинерен свят, където всичко е покварена илюзия... Вместо хора срещам сенки - холограми... Храня се с продукти, които видимо не се развалят, наместо това невидимо ми съкращават житие и битие... Търгувам с нереални пари, гледам уж новини, а всъщност ми се поднасят лозунги, имагинерни хроники и пропаганда сътворена по сценарий... Влизам във виртуално общение... Избирам кофата за отпадъци и цвете, те поне са реални!...

ОСТАРЯВАМЕ В МЕЧТИТЕ СИ...
31 юли 2023 г.

...През целият си съзнателен живот ние изграждаме чрез своите мечти нашите принцеси и принцове. Те идват, навлизат бурно в сърцата ни, грабят с пълни шепи, отнемат ни най-святото и после, после си тръгват през задните порти на нашето наранено пространство.

И ние отново и отново чакаме принцове и принцеси...Остаряваме с тези мечти. В крайна сметка Съдбата събира сродните души на едно място, те са нарязани от лъжи, унижени, с прекършени криле. Но те не искат да приемат тази сродност и така остаряват със своите блянове по фалшивото. Оказва се, че сродните са като вълните на морето, блъскат се една в друга и после умират пътувайки към плитката...И там ги посреща диригента на Химерите...
Из поредицата „Ветрило от мисли“.

ТИ СИ ОРИГИНАЛНОТО ПАРЧЕ, ЗАВИЖДАЩИТЕ СА ПРОСТО ЕВТИНО ПИРАТСТВО!...

26 юли 2023 г.

Тъй ми рече #Рафаел, моят сладък, малък котарак. Има толкова много хора, които завиждат на твоето щастие, твоят успех и твоето удовлетворение... Хора, които са на пътя на твоята светлина и се опитват да те имитират, опитват се да те копират, опитват се да направят същото като теб...

Ти си оригиналът, ала винаги ще има копия... Има хора, които правят усилие да те видят как падаш, те си мислят, че за да се издигнат нагоре, трябва да те свалят... Такива хора не издържат... Така че не се притеснявай, не се изтощавай заради всички онези, които се опитват да бъдат като теб, които дори се опитват да те изплагиатстват, за тях ще има моментен успех или може би дори не това, но ти ще продължиш да блестиш и да растеш, по-добре се радвай, че си толкова велик, че всички искат да са като теб...

Просто ти казвам, внимавай от кого си заобиколен, внимавай на кого си казваш най-личните си неща, много внимавай, защото има хора, които ще намерят начин да заличат усмивката ти... Радвай се, ти си страхотен, ти си оригиналното парче, другите са просто евтино пиратство...

Тъй рече моят Рафаел – Котакът

НОКТЮРНО

Красимир Куртев

22 юли 2023 г.

Вложете целия си живот в извайване на душата си…Ценете всеки момент, който си давате…и никога, никога не тръгвайте с някой, който ви пречи да летите…

Хората с принципи никога не се страхуват от нищо…те не се страхуват от самотата по пътя към успеха…не се страхуват да изпробват формули, различни от обявените за правилни…те никога не спират въпреки паданията…те знаят как да сбъднат мечтите си….те знаят, че щастието е път, а не само цел…те знаят как да работят усилено и да получат това, което искат, независимо от всичко… Лицемерните слова никога не влизат в техния речник…посредственото не върви с тях и те знаят как да се справят с него с отличие и без да дават оценка…

Nota bene, само вие може да променяте себе си!…

ЗАКОН ЗА ВЗЕМАНЕТО И ДАВАНЕТО

(2-ри закон)
Красимир Куртев
17 юли 2023 г.

Често слушам рефрена на оправданието: "Искам да печеля пари, ама няма дадам такива, за да инвестирам"... или "Нямам пари"... След като нямаш, как искаш да вземаш, да печелиш!? 0 Глупаво, нали! Дийпак Чопра пише: "Увлечени от ежедневния ритъм и борба за приходи, може би често забравяме да даваме.
А това е един от важните закони на богатството и изобилието –“давайте и ще ви се даде. Когато кръвта спре да тече, тя започва да се съсирва, да коагулира, да се разлага. Ето защо трябва да давате и получавате, за да поддържате в живота си циркулацията на богатството, изобилието и всичко, което желаете.

Ако спрем циркулацията на парите, ако единственото ни намерение е да се вкопчим в тях и да ги кътаме, ще спрем и обратната циркулация към своя живот, тъй като те са жизнена енергия.

За да запазим притока на тази енергия към себе си, трябва да поддържаме нейната циркулация. Също както реката и парите трябва непрекъснато да текат, в противен случай започват да застояват, да се спарват, да задушават присъщата си жизнена сила. Циркулацията ги държи живи и действени.”... Дай за да получиш! Обаче по-лесното е да минем метър...

ИЗГУБЕНИ ЛИ СМЕ В СВОЕТО ПОКАЯНИЕ?

12 юли 2023 г.

Човеците влизаме в греховност на всеки десет секунди... Да, грешим - никой не е безгрешен... Тогава, прибягваме към #разкаяние и това е богоугодно, ала сетне не повтаряме ли същата онази греховност, която сме сътворили? За жалост Да, и за нас това се превръща в перпетуум мобиле... Грешим - покайваме се и пак, и пак до безконечност... Така сами се губим в покаянието си и #опрощение няма...

Имаме 6 земни часа да осъзнаем греховното си дело и да се разкаяме затова, и не трябва да повтаряме тази #греховност... Да, ще получим временно облекчение-условна присъда, и ако след време се изгубим в покаянието си, тогава става страшно!... Ще платим тежка присъда и още ще ни се надбави предното прегрешение - условната присъда... "Ние нямаме нищо, абсолютно нищо, освен безсмъртната си душа - Нямаме нищо!"

ХВЪРЧИЛОТО МЕ ПАЗИ ОТ ЛОШИ ВЕТРОВЕ

27 май 2023 г.

Трябва да имаш смелостта да изглеждаш лош с определени хора... И да, можеш загубиш много от тях, да кажеш сбогом на много други...Вероятно не са ви заслужавали и не ви заслужават!... Тогава бъдете готови да бъдете мразени... Защото животът е най-трудният изпит и не всеки го издържа, и повечето се провалят като хора... Когато ветрецът успокоява душата, ала все пак свободата не е за всеки... И така, следвам хвърчилото си... и то ме пази от лоши ветрове!...

НАЙ-ДОБРИЯТ ПОДАРЪК...
24 май 2023 г.

Най-добрите компаси са направени от останките от най-лошите дни... Резултат от успех и грешка...чиста дидактика!... Кой може да измисли по-добър начин за намиране на Севера? И какво от това, ако сгрешиш и отидеш на юг?... Хм, защото се измъкваш от всичко, с гръм и трясък или без много шум!...и въпреки че вече не си същият като вчера...ще бъдеш същият отново...да бъдеш там, където можеш да бъдеш... Наричат го любов към себе си - най-добрият подарък, който можеш да си направиш!...

СЪЛЗИ ПРЕДИ ВЪЗКРЕСЕНИЕ...
10 април 2023 г.

За вас, татко, мамо и Nancy...
...Знам, че от другия бряг ме наблюдавате....понякога сълзите овлажнява очите ми, но това не е тъга...не се притеснявайте...това е просто копнеж...Надявам се, че в рая, на този бряг, където сте, има места, където да се срещнем тихо и смирено, заедно с Роко, сякаш сте възкръснали...

Прекарах години, от вашето отсъствие, всяка нощ, всяка зора, пишейки дневника си за вас, мои скъпи, опитвайки се да облекча земното ви отсъствие... Отминаха трудните моменти, когато никога не можех да се разплача... може би бях без да знам, колко много ми липсвате...сега плача от щастие, защото сте в един божествен свят...ала сърцето ми ежеминутно ридае, сякаш е запустяла сграда...
Изпитвам голяма болка, защото не успяхте да прочетете нищо от това, което пиша сега....но знам, че отгоре, където сте, ми помагате да оцелявам в едни трудни нам-земните люде... между кризи, промени в климата, пандемия в наши дни... но пътят в този живот е борба, а не цел... ОБИЧАМ ВИ!

ХАЗАРТНИ МИСЛИ...
26 януари 2023 г.

С напредване на годините остаряваме... Да пораснеш духовно е друго нещо... Да пораснеш означава да осъзнаеш, че животът не е това, което очакваш.. понякога е по-добре да пречупиш консервативните мисловни модели... Ала осъзнаваш, че понякога печелиш, а и понякога губиш.... но най-вече понякога печелиш и губиш едновременно... Растежът приема несигурността...

ЕПОПЕЯ НА ЗАБРАВЕНИЯ

Красимир Куртев
18 март 2023 г.

Живот, понятие необяснимо... Давах, раздавах се, себе отдавах се, забравях близки, протягах топли длани и още , и още...всички тези мои деяния сякаш се превърнаха в траверси - човешки болки застинали в своят вик...

Докато повечето от моите приятели се лъщящи релси, газеха, тъпчеха - Натиск. И все пак има други, онези които те докосват с душата си както пеперудите галят цвете - да има ги...Живот, понятие необяснимо...

НАМЕРИ СВОЕТО МЯСТО!

1 март 2023 г.

Където те игнорират, когато вече не им трябваш - Там не е твоето място!...
Където поставят под съмнение твоята почтеност и твоите ценности - Там не е твоето място!...

Където измислят нелепи истини за теб - Там не е твоето място!...
Където с известен сарказъм ти се присмиват, защото делата ти и мислите са ти различни - Там не е твоето място...
Където чувстваш, че си уседнал, че времето ти на този етап е свършило - Не оставай, това не е твоето място!...
Където без думи чувстваш, че си оценен - Там е твоето място, по всяко време и във всеки момент!...
Където знаеш, че ще намериш убежище и утеха, когато се чувстваш зле - Там е твоето място!...
Където, преди да попиташ ти вече си приет, получил подслон - Това е твоето място!...
Където тишината престава да бъде изпълнена с глухи писъци, а звън от църковни камбани - Това е твоето място!...
Където приятелската ръка е винаги на разположение да те прегърне - Ето, това е твоето място!...

ИЗПОВЕД

/към нея за нея/

25 януари 2023 г.

Аз се провалих… понякога като дъщеря, като сестра, като приятел и дори като внучка… Не се провалих като майка, защото поради проведен живот в „традиционен“ режим трябваше да се да лиша и от това щастие… за сега…

… Не винаги се изказвам правилно или пък се преструвам, че съм политически коректна… Не съм най-красивата жена на света, но това съм аз…. автентична и прозрачна, имам белези, защото имам много истории… а кой ли не ги има?…

… Някои хора ме обичат, други не….. направих добри неща, направих и не толкова добри…

… Често излизам без грим и много пъти не мога дори да си оправя косата… това е дивата ми природа… може би…

… Не се правя на такава, каквато не съм…. но аз съм многолика - хилядите лица на една монета…

Аз съм това, което съм…. горда, импулсивна, дори малко луда, но такава съм…… ти можеш да ме обичаш или не… и ако обичам, го правя с цялото си сърце…. стига някой да го почувства…

Послепис - Не се извинявам за това, че бях себе си…

15 януари 2023 г.

... Нещото, което живее по свой собствен начин в диханията ми... което едва ли ще разтопи реалността за суровата скованост - за едно по-добро бъдеще и прочие безплодни обещания идващи от промяната... Не ми остава нищо друго освен да се възрадвам на тази печал...
Предпочитам птиците да цвъкат върху ми, пърхайки с божествена истинност...пред хората, които ме ласкаят с лицемерната си коприна и сетне "пречистени" от греховете си плюят зад гърба ми... Човекът не е направен, за да разбира живота, а за да го живее...

ЗА ЛЪЖАТА И ПРАЗНИТЕ ОБЕЩАНИЯ
10 януари 2023 г.

Да подведеш приятел волно или неволно е грях към него
могат да бъдат отнесени: неизпълнение на дадените обещания и преувеличения в празни разговори към ближния. Обещанието напразно е "битова" лъжа, невинните на вид празни обещания постепенно развращават човека, като му позволяват впоследствие заради собствената си изгода да прави сделки със съвестта си...

Този грях така дълбоко е влязъл в съзнанието на съвременния човек, така се е вкоренил в душите, та хората дори не се замислят за това, че всякакви форми на неправда, неискреност, лицемерие.

"Няма да влезе... който върши гнусни работи и лъжа" - (Откр. 21:27).

Празните обещания може да се проявяват съвсем безсрамно, открито, в цялата си сатанинска мерзост. В такива случаи тя става втора природа на човека, постоянна маска, сраснала се с неговото лице.

СБОГОМ ЗЛО!...
31 декември 2022 г.

След броени часове по линейно време 2022 година приключва... Не забравяйте да благодарите на Бог, че ви изведе до дверите на 2023 година!... Не затваряйте циклите на преживените радости и скърби, защото те са част от кръговрата на житието... Близо сте да изживеете нови преживявания, било за добро или обратното...

Помислете за обещанията, които сте дали, за да поемете към нови посоки... Не съсипвайте бъдещето, внасяйки петна от миналото, което вече не съществува... Сбогувайте се с отиващото си зло, поздравявайки новото, по-голямото зло, което иде... Само така Доброто ще ви споходи!...

ОСТАНА МИ САМО ВЯРАТА...

26 декември 2022 г.

Настъпиха дни, които ни карат да треперим...
Дни в които стресирани стоим под ключ изпълнени с неспокойствие... Дни през които се опитваме да се усмихваме със страх... Чувството на празнота, което измести ритъма на човешките мисли, паниката, която преобърна нашите надежди...
Липсва ми онзи блясък в очите, че за миг може да се върне спокойствието на хората...

Остана ми само Вярата, която тихо се приближава към мен, за да не изплаши моята мълчаливост, която знае как да разтърси страховете ни и да ги превърне във весела глъч...

Вярата, която подготвя сърцата ни за непредвидени нахлувания, способни да разрушат основите на радостта ни, които бяхме построили през годините... Отнеха ни правото на свободно летене, затова пък ни предоставиха катинари с които да заключим свободният си дух и да броим дните, когато някой ден отново ще ни върнат свободата... А може би Вярата ще ни припознае утре, в променящото се лице на света...

ОБЕЗЦВЕТЯВАНЕ НА ГОДИНИТЕ

19 декември 2022 г.

... Страхувам се от бавното обезцветяване на годините...
Страхувам се да гледам светлината, която виждам бавно изтънява в далечината. Страхувам се от сигурността, която не идва...
Условията, които пресичат,
Мълчания, които стават навици,
Мислите покриват всички шумове на времето, което избледнява,
Страхувам се от деня, който минава през смъртоносни скокове, за да се измъкна от юмруците на живота.

Но преди всичко се страхувам от духовното тъмно, този мистериозен виатикум, път който от спокоен ме въвежда към неистов кошмар... Не осъзнавайки, дали пътят по който пътувам, е навън или вътре...
Вероятно мечтата е огледалото на моята съвест или крайното измерение на живота...

ИЗКУСТВОТО НА ТЪРПЕЛИВОСТТА

17 декември 2022 г.

Търпение... ще се провалиш, за да се изправиш... Когато животът те наранява... Желанието не идва и не бихме могли да полетим, дори да имаме и криле... Търпение, докато лошите периоди си отидат и добрите започват да се случват... Търпение, да можеш да си спокоен, да не си като другите... Търпение, да слушаш гласа на съвестта си, за да те направи силен, без да губиш невинността си...

Търпението е да прощаваш отвътре на онова, което връхлита от навън... Да се възрадваш и на малкото, на прегръдките, които те търсят, на усмивките, които те очакват...
Търпение, защото нещата се променят и духовната потребност ще те докосне... Защото любовта, която си изпитал, никога не си я загубил... Защото когато се проваляш всъщност се срещаш със себе си...

ЖЕНСКИТЕ СКРИТИ БЕЛЕЗИ

15 декември 2022 г.

Има жени, които влачат куфари, натоварени с дъжд...
Има жени, които никога не получават любовни картички...
Има жени, които казват Да, когато казват Не...
Има жени, които търсят скандал и намират милост...
Има жени, които бягат, преследвани от самотата си...
Има огнени жени, които превръщат всичко в лед...
Фатални жени...
Има жени, които докосват и лекуват...
Има жени, които целуват и убиват...
Има жени, които дори казват истината, когато лъжат...
Има жени, които отварят черни дупки в душата...
Има жени, които започват война, подписвайки мир...
Има жени, над чиито бедра слънцето не залязва...
Има жени, способни да те накарат да загубиш разума си...
Фатални жени...
Има жени, които купуват ниша в рая на изплащане...
Има жени, които разменят прегръдките за една топла дума само...
Има жени, които са майки, съпруги, баби... Лишени от сън, лишени от комфорт - Жени изпълнени с обич и грижовност, себеотрицание и саможертва...
Женски скрити белези...

САМО С ГОДИНИТЕ ЩЕ СЕ НАУЧИТЕ

10 декември 2022 г.

Само с годините ще се научите да запалвате светлината си и да се трансформирате... Само с годините ще се научите да гледате и чувате това, което наистина е... Само с годините ще научите, че нищо не е такова, каквото изглежда...Само с течение на годините ще научите урока и ще се развивате... Само с годините ще разберете, че винаги ще има някой, който да ви предаде... С годините ще се научите да плачете за онези - лоши приятели, които са ви изоставели, за злонамерена критика, за лоши решения и за провалената любов... Такъв е просто животът, целият с неговите скърби, радости и неговите "несправедливости"... И дори с цялото страдание, всички преживявания, които сме придобили, ще ни помогнат да постигнем нещо по-добро и ще ни преобрази...

И благодарение на всичкото "лошо" което ни е сполетяло, успяваме да се научим да се справяме с предизвикателствата на живота...

Благодарение на всички тези преживявания е, че можем да бъдем по-добра версия на себе си и да включим вътрешната си светлина – собствената ни Витлеемска звезда, за да намерим най-накрая всичко, което заслужаваме, да постигнем целта си!..

ИЗ МОЯТА неПОТРЕБНА ВАМ КОНСТЕТУЦИЯ
28 ноември 2022 г.

Нямате нужда от много хора, за да се чувствате щастливи, обградете се само с правилните… Тези, които те ценят за това, което си! Не е нужно да се обграждате с ласкателства… повече от половината са ненужни… Не е потребно да се смеете, ако не искате, ала не губете усмивката си за нищо… Но ни и за никого… Просто се опитайте да бъдете себе си… Няма две еднакви същества… в един човек!…

Светете със собствените си светлини, защото взетите назаем светлини скоро изгасват и не всички оцеляват на тъмно…
.

СОЦИАЛНОТО ОГЛЕДАЛО

28 ноември 2022 г.

Няма нищо по-изтощително от това да се опитваш да угодиш на другите... Човек следва да загърби очакванията на социалното огледало, така наречената обществена масовка! ...
Нима трябва да поискате разрешение от тълпата да живеете, как и какво да говорите, дали да спите или да се хранете, да обичате тези, а не онези?!
Запомнете, че страхът от хорското мнение е капан с отворена врата... Нека страхът да се страхува от вас... и Бъдете щастливи!

МОЯТ ЛИЧЕН ПОДХОД ОПРЕДЕЛЯ

4 ноември 2022 г.

Стигнах до ужасяващото заключение, че аз съм решаващият елемент... Моят личен подход определя настроението... Ежедневното ми настроение е това, което определя времето... Притежавам огромна сила да правя живота нещастен или радостен...

Мога да бъда инструмент за мъка или инструмент на вдъхновение, мога да унижавам или да се шегувам, да наранявам или да лекувам… Във всяка ситуация моят подход решава дали кризата за човечност се засилва или намалява и дали човек се очовечава или дехуманизира… Отнасяме ли се към хората такива, каквито са или ги правим по-лоши?… Отнасяме ли се към хората така, както трябва, помагаме им да станат такива, каквито всъщност са?…

МЪЛЧИ И ГЛЕДАЙ ГЛУПАВО

Красимир Куртев
9 септември 2022 г.

Някои люде губят съзнание, когато съзнателно бълват сплетни, интриги, клюки и прочие словни екскременти, които водят до осезаемата неистинност… Аплодисменти за тези брилянтно - лицемерни хора, които блестят заради порочността си… и които ни карат да се отклоним от пътя си към щастието и успеха! … Аплодисменти за онези бездушници които имат нужда само да унижават другите, за да оцелеят и имат своя момент на слава сред своите злорадстващи последователи…

Моя милост е „извън“ тази канцерогенна модна тенденция ...толкова вулгарна...на вулгарните хора... пропита с вулгарен език... при това на високи децибели... На липса на пропорции в архитектурата на тези хора.

Да, тези игноранти никога няма да могат да завладеят света чрез техните сетива... По-скоро те ще изчезнат, без да оставят и най-малката следа от своите вируси, от онази лоша кръв на предателство, лъжа, клевета и лицемерие... със сърца без оросяване, които оставят телата си без антителата на любовта, честността, лоялността и истинското приятелство...

НА ГЛОБАЛНИЯТ СВЯТ НЕ МУ ПУКА ЗА ТЕБ

21 юни 2022 г.

На глобалният свят не му пука за твоите чувства... Всъщност светът глобален не се интересува от теб или от нещо, което мислиш, по-скоро предпочита нито да мислиш, нито да говориш... Важно е какво правиш с това, което ти е внушил, и нищо повече от това...

Ако цял живот си се съгласявал с налозите на глобалния свят и в същото време прекратяваш своите негодувания за това колко за малък се мислиш, че си, в крайна сметка ще бъдеш погълнат и победен от онези, които мислиш, че уж те въвеждат към по-добро...

За глобалният свят няма фаворити, безличен е, не го интересува кой губи или печели, освен неговите миропомазани...

Така че не винете Вселената, тя не заговорничи срещу или в полза на вас, ала вие сте напълно безразлични към нея...

Куртев Красимир

ТРИУМФ ИЛИ ИЛЮЗИЯ

Красимир Куртев
19 юни 2022 г.

В живота триумфират тези, които упорстват, които се стремят, които безапелационно напират, които знаят, че не е лесно, но продължават да се борят... За тях умората е стимулатор, причина, която ги кара да не се отказват!... Затова никога не се предадох, никога не се продадох и никога няма да се откажа!... Всяка една крепост може да я превземете, ако знаете как се губи... Приемайки загубата, вие приемате предизвикателството да спечелите житейският джакпот...

Понякога ще има сълзи в очите ви, ала тези течни кристали са вашата почивка, за да се освободите от шлаката на отчаянието, превръщайки мъката в кауза за победа!...
Не се предавайте, докато останалите ще се губят в притеснението си ... ще бягат като зайци безцелно, а вие ще пресечете финалната права тържествено...

ДАЙТЕ СИ ПРИОРИТЕТИ

Куртев Красимир
16 юни 2022 г.

Когато се почувствате претоварени, спрете и отделете малко време, за да разграничите какво е спешно за другите, но важно за вас... Дайте си приоритети... Не гледайте на настоящето с очите на миналото, миналото понякога тежи... спрете да воювате със себе си и започнете да приемате мир от това, което е било и вече е отминало...

...Оставете тези мисли, които ви отвличат на места, изпълнени с емоции и усещания, които вече не ви принадлежат... Не очаквайте това, което не се е случило и вероятно никога няма да се случи... ...Не можете да заличите раните, душевните белези, ала можете да се поучите от тази болка и да промените начина, по който сте се позиционирате в тази история... И това променя живота ви... Всичко е тук и сега!...

Внимавайте когато прощавате на един и същи човек толкова много пъти... същият свиква да ви наранява и динамиката става пристрастена...
Любовта прави добро, ако не и нещо повече!...

ХУБАВИТЕ СА ЛУДИ!
5 юни 2022 г.

Така са те. По свой начин са красиви. Красотата им идва от света, който са създали в себе си. Той е истински. Свят изпълнен с наслада от желания и страсти за един друг живот. Ние не ги разбираме и ги обявяваме за луди. Истината е друга.
Ние сме лудите, а те щастливите… Така, че аз не намирам нищо по-истинско от красива, нежна и луда жена за спътник в живота си… Особено с букет от уханни рози в скута…

ВСЕКИ ИМА ТАЛАНТ, АЛА НЕ ВСЕКИ ГО ИЗПОЛЗВА…
16 май 2022 г.

Всеки човек е благословен, надарен с различни способности и таланти. Различаваме се един от друг по това, че имаме различни интереси и наклонности. Всеки е надарен с нещо специално в себе си, което го прави различен от другите. Разбира се отнема време, за да се подхранва този скрит потенциал, но след като бъде разгърнат, той непременно ще заблести до най-ярката си степен.

За талантливите люде не съществува еснафското - „Аз това го мога, за разлика от другият“, сиреч даден талантлив човек не допуска в мислите си, че може да превъзхожда или е превъзхождан от друг талантлив себеподобен.

Истинският талант може да идентифицира много прецизно, дали някой субект има определен талант, дали е креативен и иновативен, и прочие, и прочие. Талантливите взаимно се допълват. Вкратце, себеподобния търси себеподобните.

С ЦЪРВУЛИ ИЗ СУЕТАТА

25 април 2022 г.

Някои от вас ме разбират, повечето не, аз също разбирам някои от вас, с повечето изпадам в невидение... Стигам до извода, по скоро то мотивът (болестта също е мотив), че повечето люде желаят да чуят това, което искат да чуят. Сиреч има на лице липса на мисловна дейност. Сякаш срещам или слепци, или роботи.

Факт е, че „различните“ от сивата маса биват захвърлени в канавката. Пример, моят безценен приятел Денди- Ljubomir Miltschev има познания, риторика, начин на речититатив, слово повече от всички PR персони зовящи се ВИП взети заедно. Ала е в канавката, защото не иска да бъде оваляно в кал клише. Вярно, златото и в калта блести, ала кой ще си цапа ръчичките да го извади от там.

Evgenia Kalkandjieva каза нещо мъдро, цитирам по памет: „Обществото ни иска да бъде на показ, не го интересува нищо друго освен дрехите, за да се покаже изискано...“. Кокона Стринка може да живее в панелка, но на работното място (продавач на колбаси или зеленчуци) следва да закичи със злато всичките си пръсти ако може.

Кому е потребно такова общество от рециклирани вип-ове и стадно мислене? А лицемерието го няма – Дали?

БИЛЕТ ЗА АДА

Красимир Куртев

26 март 2022 г.

Изживей си живота без правила, много по лесно е да си без мнение или да го държиш в себе си. Това ще те направи перфектната кукла на конци и съответно получаваш един единствен бог – Зависимост.

Този бог ти предоставя възможността да се чувстваш свободен човек, окрилен от мечтите си да влезеш през парадният вход на капана наречен „Какво ще кажат хората“. Стани кариерист, това ще нахрани егото ти, изцеждайки всички твои човешки ценности , първо ще продадеш тялото си, част от себе си, а после идва ред на душата. Лъжи, не преставай да лъжеш, въобрази си, че това е само „благородна“ лъжа, толкова благородна, колкото самата заблуда. И един ден, когато се блъснеш в стената на истината, махни с ръка и успокой филантропската си душичка с думите – Не съм виновен аз, другите са виновни! Ето твоят билет за Ада - Bon voyage!

АЗ ДРИПАВИЯТ...

21 март 2022 г.

Още от ранна детска възраст изпадам в различни странности...Не можех да си обясня например, защо моите съученици ме гледат като човек втора ръка, а останалите, чиито родители бяха юристи, лекари и прочие пикантни професии бяха издигани на пиедестал. За да оцелея в тази човешка джунгла се налагаше да уча много, да стана първи в музикалното рисуване и въпреки това аз бях онзи дрипльо на когото потеклото му е изградено от технолог и счетоводител... И днес отново съм си същият дрипав човечец, ами да нормално е. Не живея в палат, нямам офис и не съм vip персона. Ама бил съм мъдър, бил съм doctor honoris causa – много важно! Не съм част от звездното общество, не съм от онези люде тип – Където са парите, там съм и аз... Бледа и тъжна картинка. Идват разни вип-ове, ласкаят, вдигат ме до висините и после се потапят в онова общество, обществото на недосегаемите от Олимп. И, какво излиза – аз съм Никой сред Нищото... А искам само – Здравей, как си? – може би много искам...

ДА СЕ СКРИЕШ ЗАД СОБСТВЕНИТЕ СИ ГРЕШКИ – ДУШАТА ШЛИФЕР

16 март 2022 г.

Бяхме трима, един млад човек, който ценя и уважавам, едно напъпило от пролетта дърво и моя милост. Говорихме си с момчето за нещата от живота, дървото ни бе свидетел и мълчаливо слушаше.
От тема на тема се стигна до грешките човешки. Момчето каза: Лошо е , когато човек се крие зад собствените си грешки, не е истински...
Останах удивен! В този момент дървото раздвижи клонките си в знак на съгласие...

Когато поставиш маските, ти скриваш грешките си и по този начин не си за пример. Не даваш възможност на отсрещният да се развие, да прецени, кое е полезно за него и кое не е . Тогава душата се скрива зад износеният шлифер на Суета и Слава...

Извод: Не се крий зад собствените си грешки...

СТРЕЛКИТЕ НЕ СОЧАТ КЪМ ИСТИНАТА
14 март 2022 г.

Не се лутайте сред заблудените часове и минути. Изграждайте своите цели така, че да получат одобрение свише. - " И тъй, всеки, който чуе тия Мои думи и ги изпълнява, ще се оприличи на разумен човек, който е построил къщата си на канара;" - Матей (7:24).
"Осъзнаването, че света не е просто механизъм, а организъм простиращ се във време- пространство, в такава среда мислите и поведението ни имат много по-голямо въздействие не само върху нас, а и на останалия свят.
От фундаментална позиция на разбиране е, че нашите морални и етични гледни точки трябва да се променят, осъзнавайки влиянието на нашите мисли върху света. Това е ключов аргумент за нуждата от промяна на възгледите ни за света.

Нужен ни е нов духовен възглед за човешкото същество, защото старите митологии отдавана са погребани със своето време. Нужен ни е нов възглед, ако не друго може да ни помогне да направим крачка във вярната посока.

Трябва да минем извън сетивата си, за да създадем нова парадигма, която ще даде правилна посока на вашите спорни хипотези, мисли, чувства, интуиции, с които сами да построите и да достигнете до отговорите на вашата собствена реалност".

КАК ДА АВТОРИЗИРАМЕ СВОЯТА СЪДБА

Красимир Куртев
13 март 2022 г.

Как да авторизираме своята съдба, бидейки наясно, че самото понятие за съдба постулира сили, които ни надвишават?

Разбира се чрез възвишение...

Най-често нещастието, което ни сполетява, бива просто клиширан образ, натрапен ни тиранично от другаде, при изричната повеля да се съобразим с него... Но има и изпитания, пред които следва да се смирим.

Ако първото е маска и неискреност, наложени ни в съобразяване с другите, отвъд регламента на взаимопочитанието, което си дължим и се изисква бдителност да не се посегне на загадъчността ни, то второто е висша предопределеност, която узнаваме, доколкото се съприкосновяваме, колкото е по силите ни, с надвишаващи ни сили.

***

Себепознание и узнаване в себенадмогване на превишаващото ни, свобода и смирение, което няма как да се случи без отвоювано благодатно пространство, в което принудите губят тираничната си сила.
Без свобода няма смирение, а без тях е невъзможно възвишение.

***

Да узнаем предпазността на собствената си загадъчност и неотменността на предопределението, са сред онези опитности, за които се нуждаем от духовен съвет. Бихме искали да ви насърчим във формулирането на искрен въпрос, на който ние ще се постараем да дадем нелъжовен езотеричен отговор.

Да узнаем предпазността на собствената си загадъчност и неотменността на предопределението, са сред онези опитности, за които се нуждаем от духовен съвет. Бихме искали да ви насърчим във формулирането на искрен въпрос, на който ние ще се постараем да дадем нелъжовен езотеричен отговор.

***

Ако държите да не бъдете излъгани, или да излъжете себе си.
Защото, позволете да отбележим – да излъжеш другите е донякъде приемливо, ала не и да излъжеш себе си... Това би било провал, от който бихме искали да ви предпазим!

НЕ СЕ СТРАХУВАЙТЕ ОТ ГРЕШКИ, ЗА ДА ГИ ИМА - ЗНАЧИ СТЕ ДЕЙСТВАЛИ

10 март 2022 г.

„Ние сами сме позволили на чувствата си да бъдат такива, каквито са. И сме нещастни, не защото някой ни наказва, а защото сме допуснали да нарушим хармонията от съществуването си и да изберем жертвения олтар.

Ние сме позволили в живота ни да властват сивите нюанси, да се страхуваме, да сме аутсайдери в собствената си съдба. Тръгнете си навреме, не оставяйте върху душата си дълбоки белези. Не се заразявайте с ненаситния вирус на вината – чувството, което ви откъсва от вашия живот и вас самите.

Тръгнете си навреме, ако някой демонстративно поставя живота си по-високо от вашия, защото първо сте отговорни за своя живот и после за още нечий. Никой не е дошъл на този свят, за да бъде принесен в жертва. Животът е дарен на човека, не за да го жертва. И любовта също!

Лесно е да загубиш себе си. Лесно е да потънеш в друг живот и нечия друга реалност, да се разтвориш в нея. Да придобиеш себе си - това е трудно. Само ние самите можем да определим и да разрешим степента, в която могат да ни използват. Само ние трябва да определяме границите на разрушение... или на цялост.

Огледайте се, може би е дошло време да си тръгнете. Да си тръгваш е трудно, но да си тръгнеш навреме е просто необходимо. Зрейте във вътрешността на вашата безконечност колкото си искате, но си тръгвайте навреме.
Тръгнете си навреме от натрапчиви илюзии и натрапени страхове, но продължете своята устременост, продължавайте да мечтаете и да опитвате. Не се страхувайте от грешки, за да ги има - значи сте действали. Не се страхувайте от реакциите на другите хора, все едно никога няма да можете да ги предвидите на 100 процента. Действайте. Незабавно. Винаги ще имате шанса да си тръгнете навреме. Да, да си тръгнете и да продължите напред.“

16 ПРЕСЕЧКИ...
7 март 2022 г.

1. Не дължиш на никого обяснение за своите ценности и приоритети.
2. Не дължиш на никого „Да”, когато всъщност искаш да кажеш „Не”.

3. Не дължиш на никого обяснение за връзките ти с хората до теб, без значение дали става дума за любовни отношения, или за приятелства.
4. Не дължиш на никого помощ да открие щастието си, ако за това трябва да платиш със своето.
5. Не дължиш на никого обяснение за своите политически възгледи. Или за своята аполитичност.
6. Не дължиш на никого извинение, когато не съжаляваш за постъпката си и знаеш, че отново би направил същия избор.
7. Не дължиш на никого обяснение за това защо искаш да инвестираш в себе си и в мечтите си.
8. Не дължиш на никого приятелство, особено когато другият не показва, че го заслужава.
9. Не дължиш на никого обяснение за това в какво вярваш.
10. Не дължиш на никого промяна в начина, по който изглеждаш, само за да получиш одобрението му.
11. Не дължиш на никого потапяне в неговите негативни емоции, само защото той търси съчувствие.
12. Не дължиш на никого съучастие в клюкарстване за други хора.
13. Не дължиш на никого достъп до информация за личния ти живот, която не искаш да споделяш.

14. Не дължиш на никого от времето си, за да правиш неща, които са важни за него, ако не са важни за теб.
15. Не дължиш на никого да влизаш в ролята на постоянно кошче за душевни отпадъци.
16. Не дължиш на никого нещо, което те кара да се чувстваш некомфортно и е в разрез с убежденията ти.

ЖИВОТ БЕЗ КЕРВАНИ...
Красимир Куттев
25 февруари 2022 г.

Това, което се е случило в миналото ни, на практика ни накара да бъдем такива, каквито сме днес, но това не означава, че трябва да си вменяваме вина, страх, тъга, чувства на загуба, копнеж или съжаление през целия си живот ... Никога!... Грешките от наследството на уроците, това е всъщност, което поставя основите на нашата личност ...

Трябва да се опитаме да приемем миналото си по удобен начин, така че да ни задвижва, да спасяваме от него ценното, наученото от урока и с нови инструменти да гледаме напред ...

Осъзнавайки, че винаги можем да променим курса, и въпреки че понякога правим грешки, за които не могат да се предприемат палиативни изменения, не трябва пропуските да се превръщат в тегоба на живота ни... Не би следвало да натоварим греховете си от миналото и да ги носим като камили през цялото си житие и битие, нека се стремим да бъдем същества без тежки товари ...

Трябва да бъдем свободно пътуващи... Да не изпитваме колебания, а да определим кога да кажем Да, и кога Не... Така може да тръгнем към новите житейски хоризонти, затваряйки отминалите ни грехове в бляскави кристали, които да ни навигират и отклоняват от залитанията...

ГЛУПАВО РАЗСЪЖДЕНИЕ ЗА УМНАТА ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ

25 февруари 2022 г.

Вчера видях една странна и не забележима картина. Стоях си на една пейка и гледах , как едно врабче кълве зрънца, беше само това врабче. След време дойде друго и първото врабче отстъпи зрънцата на второто врабче...После и двете врабчета докоснаха клюнове сякаш се целунаха. Тогава си зададох един глупав въпрос: Защо ние – хората, не сме като тези две врабчета? В тях няма егоизъм, злоба, омраза, завист, клюки и интриги. Защо, нали ние хората сме по умните, по висшите същества. Ако един от нас се храни дали би споделил своят сандвич с непознат човек – не, нали. И стигнах до още по глупаво заключение, че ние хората си мислим, че сме много велики, че обичаме, че сме силни и можем да разделяме светът на парченца, да водим войни, да проливаме кръв, ние да се мразим и не на виждаме...

Един свят изпълнен с омраза, това ли е искал Бог?! Не! Аз не вярвам, света е създаден с любов, но ние хората сеем злоба и жънем след това омраза – това е глупавото за умното...

СВЯТ ИЗПЪЛНЕН С ФАМОЗНО ФАЛШИВАТА ИСТИНА...

23 февруари 2022 г.

Живеем в свят, в който повечето хора лъжат с циментирани лица, за да подирят уж правата си, да се представят уж за болни, за да излъжат системата, която пък се представя пък като овца, прикривайки вълчата си хищност... Печално!...

Свят, заобиколен от глухи и слепи политици, магистрати и прочие мазници, които едновременно се правят на хрисими, всички с едно и също мнимо оправдание, че "това, ще бъде направено за благото човешко", а в същото време гледат в другата посока..., онази - нашето земно доволство... Каква перверзия!...

Свят, в който ядем уж храна, ала всъщност повече фекалии, маскирана като здравословна, био, здравословна, енергична храна - претъпкана с химически компоненти, които са най-отровните със своето прелюбодейно присъствие... Каква погнуса!...

Свят, в който измислени персони се усмихват пред камерите, за да прикрият реалната празнотата на мизерното ни съществуване...

Свят, в който дългокраките лъжи властват, тъй като се обличат фамозно с фалшивата истина, за да съжителстват със слепите, които се правят на тъпи и глухи...

Свят, в който времевите линии мълчат, за да избягат от изгубените времена на човешките ценности, захвърлени в клетките на сатанизма...

Красимир Куртев
11 февруари 2022 г.

Знаем ли, че - Щастието е начин на пътуване - преживяване, а не дестинация ..... че една капка любов прави много повече от океан лицемерни ласкателства... че във всеки човек, който познавате, живее друг, който не познавате. ... че светът е във вашите ръце - или го правите рай, или го превръщате в ад... че всеки човек, който влиза в живота ви, винаги ще ви научи на нещо, ако е постъпил зле ще се научите да не вършите това, ако е постъпил добре, ще следвате неговият пример...

НАУЧИХ – ЧЕ...

5 февруари 2022 г.

Преди да свалим маските ние се учим....
"Научих - че не можеш да накараш някого да те обича. Можеш само да бъдеш някой, който заслужава да бъде обичан. Останалото зависи от другия. Научих - че двама човека могат да гледат едно и също нещо, а да виждат нещо съвсем различно. Научих - че отнема години да изградиш доверие... и само секунди да го разрушиш. Научих - че не е важно какво имаш в живота си, важното е кого имаш в него. Научих - че можеш да разчиташ на обаянието си около петнадесет минути. Научих - че има хора които искрено обичат, но просто не знаят как да го покажат. Научих - че всичко, което се случва в живота ни - и добро, и лошо, сме го привлекли самите ние с мислите си. И само ние можем да го променим. Научих - че ако обичаш силно някого, си способен да му вярваш искрено, дори да знаеш, че те лъже. Научих - че най-много страдания в живота ни причиняват не тези, които мразим, а тези, които обичаме. Научих - че никога не бива да съдиш някого за стореното, защото един ден може да постъпиш точно като него"...

ОТВЪД СТЕНАТА НА ПЛАЧА

Красимир Куртев

3 февруари 2022 г.

Първото ти впечатление не е външният вид, а винаги харизмата, онова излъчване, което е всъщност енергията.
Външният вид е точно обвивката, която може да е впечатляваща, секси, сладурска, грозна или отблъскваща, или невзрачна...

Очевидно добре облечени, с чаровен образ част от революцията Pret-a-Porter , ще бъдете добре приети навсякъде, ала не забравяйте, че първото преминаване на погледите е илюзията за екзотичност... Нещо като изискана визитка, но в действителност може да се окаже друго - изцапаната душевност и обратното одеждата на една величествена душа...

Може би сте срещали мъдри хора облечени като бродяги или люде с одежди на принцове и принцеси от глава до пети, уви безбожно нагли и посредствени...

Разбира се, не пропагандирам хората да не обръщат внимание на външния си вид - „По дрехите посрещат, по ума изпращат“... Сиреч моето насърчение е да се проникне в самата душевност на човека чрез неговото излъчване, онази невидима енергия, която само сърцата я разчитат...

Енергията има живот, не е статична, продуктивна е, не замръзва в едно изображение.... Енергията винаги е с най - доброто ви облекло.... Никой не може да съблече спокойната или неспокойната душа, защото енергията й винаги се облича по всяко време и навсякъде...

Апропо, нека да не забравяме, че сатаната - Деница, повечето познат като Луцифер е бил най - красивият ангел...

Не се заблуждавайте от това, което виждате и сладкодумието което чувате ... защото има изкусителни бонбони, които горчат безобразно... Бъдете благословени вие, които четете, защото душите ви са красиви!...

С БЛАГОДАРНОСТ КЪМ НЕБЛАГОДАРНОСТТА...

30 януари 2022 г.

При мен дойде човек и си закупи помощ. Не мина и една луна същият човек ми изпрати кошница с храна – сведох глава... Дойде друг човек и също си закупи помощ, ала окрилен от предната човешка постъпка, безвъзмездно го дарих с още и още, бях с човека в един от най-трудните моменти – крепях го.

Не минаха и часове, поисках отново да помогна, ала вместо кошница с храна човека ми поднесе своят гръб... Не ми остана нищо друго освен един урок, който така и не научих – „Спри да помагаш на хората“... И все пак, БЛАГОДАРЯ ти, човече! Ти ми даде урок по егоцентризъм - НЕБЛАГОДАРНОСТ, който никога не бих го поднесъл вместо кошница с храна...

ЗА ИЛЮЗИИТЕ

28 януари 2022 г.

За някои от нас живота е изпълнен с безкрайни възможности съзнателно или несъзнателно, решаваме да ги приемем или не... Някои допускаме или пропускаме... Грижим се за определени преживявания и някои от тях имат много силна емоционална връзка от миналото ни... която ни кара да закотвим тези мигове определяйки, че това всъщност сме си ние... проекциите на мислите ни...

Всъщност, ние сме това, което живеем или не сме изживели ... ние сме това, което ни е оставило отпечатъка от миналото... Живеем в реалността ръководени от собствените си илюзии... И за оправдание ни служи, подсказката на шестото ни чувство.... И това не е всичко, защото следва продължение на темата...

САНИТАР ЗА МАЛЦИНА

25 януари 2022 г.

Посрещнах така наречената нова година извън светските представи. Бе ми необходимо време за размисъл. Повярвайте ми, много съм бил греховен... Имах меркантилни стремежи, търсих материална реализация – не успях и това ме радва, защото щях да се превърна или кукла на конци – политик, или сновяща муха сред пчелите. През последните години дирих друмищата на мечтите, ала същите тези мечти ги срещах и се оказаха дъщери на Фата Моргана...

Опирах се на надеждата, ала тя – надеждата се оказа душевна патерица за човека. Игнорирах много „приятели“, те бяха фасада на едно погиващо общество, общество в което не намирам своето място. Както е написал Еклисиаст: „Видях всичките дела, що се вършат под слънцето; И, ето, всичко е суета и гонене на вятър“. Еклесиаст 1:14. И срещнах Вярата, не онази снобска – от празник божи до следващ такъв, а вяра в Духовното. И тя ме измъкна от матрицата да бъда робот – от до и обратно. В последните часове на един измислен календар установих, че всъщност съм СТРАННИК за мнозина и обикновен човек – САНИТАР за малцина.

Лицемерието се оказа за мен – Мисия Не възможна. И в заключение, няма с какво да ви даря, освен с частица от себе си...
Простете!...

КАЛДЪРЪМИТЕ УХАЕЩИ НА ЧЕМШИР
8 януари 2022 г.

Вървях си аз из тесните улички покрити с чемшир и калдъръми, прекрасна нощ...Бях гладен, случва се знаете "Възход и падение"...И в това си падение забравен от приятели и близки, поисках от една позната филийка хлебец...Тя се усмихна извади един топъл и уханен хляб - отрони се сълза та падна връз устните ми и се появи усмивка в горчилката ми...И в този миг на радост познатата също с усмивка отвърна - На, виж имам хляб, но ще ми трябва...и си тръгна. Отчаян, седнах на улицата с калдъръми и пак ухаеше на чемшир, а бях много гладен. Изведнъж се появи от вечерната пелина едно малко кученце с клепнали уши, захапало филийка в уста - погалих го и пак се усмихнах.

Кученцето постави филийката хлебец пред мен...не я докосна повече, опитах се да му я върна и то горкото ме съжали, че не го разбирам...с лапки разсече филийката на половина и вече двамата не бяхме гладни сред калдъръмите ухаещи на чемшир...

ПОРТОКАЛОВИ МИСЛИ ЗА ЗАВИСТТА

3 януари 2022 г.

Завистта съществува и със злобата, със злословието. Трудно ще се чуят добри думи от завистник. Обект на завист от страна на завистника не е само един човек . Разбира се - най-често и най-много завижда на съперника си . Но завистникът е “разточителен”.

Той – насочва своите зли чувства към мнозина , които го , които могат по един или друг начин да му съперничат . Но не само към тях – към всички! Той злорадства дори и за несполуките на онези, които нямат никакво отношение към него. Защото завистта е неговата природа. Но тя е и негов трагизъм, макар че той не може да разбере това.

Изпълнен постоянно от лоша ревност той не е способен да съчувства на човешката радост. Завистта дълбае душата му и я опустошава. Тя не му дава покой. А може ли човек, обладан от озлобление да бъде щастлив?

„КОЙ ДЪРЖИ ПАРИТЕ МИ?”

Красимир Куртев

29 декември 2021 г.

Когато прочетох този пасаж, осъзнах, че десетки години съм бил под наркоза… и съм се превърнал в човек, който не може да плаща… #Грант #Кардон: „Ако прекарвате цялото си време с хора, които не могат да ви платят, ще свършите като човек, който не може да плаща. „Кой държи парите ми” е една от най-мощните концепции в създаването на богатство и време. Независимо дали предлагате услуга, продукт или идея, въпросът, който трябва да си зададете, винаги е: „Кой държи парите ми?”.

***

Ако сте един от онези, който не обича да говори с хора, защото си казвате, че сте интровертен или срамежлив, преодолейте го. Напомнете си, че не искате просто да оцелявате или да сте разорени. Когато целите ви са достатъчно големи, ще престанете да се залъгвате с подобни неща и да си намирате неубедителни оправдания.

Не трябва да правите пари, трябва да се свържете с онези, които вече са събрали пари, които имат пари, и да обмените това, което имате (умения и знания) срещу това, което те имат (пари).

***

Ако не ви достигат пари, това е защото инвестирате времето си в грешните хора и не се съобразявате с принципа „Кой държи парите ми?". Няма недостиг на пари на тази планета, така че, ако нямате никакви пари, то е заради някаква липса при вас по отношение на парите".

ЦЕНЕТЕ СЕБЕ СИ - ВИЕ СТЕ ВАЖНИТЕ!...
24 декември 2021 г.

Скъпи приятели, всеки желае да поддържа позитивен имидж, било на работното си място, сред съседите си или особено в социалните мрежи, където критиката лесно процъфтява. Поддържането на позитивен образ ви принуждава да бъдете някой, който всъщност не сте, тогава е по-добре да спрете да се "преструвате". Така или иначе не ще допаднете на всеки... Ако има някой в който трябва да бъдете сигурни, че ще ви харесва, това сте вие самите и никой друг.(вероятно това ще ви прозвучи себично...).

Не забравяйте, че стойността ви не се увеличава или намалява въз основа на това, което другите казват за вас. Спрете да търсите валидиране от други хора и не се оставяйте да ви контролират. Бъдете от онези хора, които знаят и ценят своята стойност. С благопожелания за спокоен ден!

ЕЗОТЕРИКЪТ ТРЯБВА ДА УМРЕ... ИЗНУДВАН

(по истински случай)

22 декември 2021 г.

Целият живот се намира в очите на този езотерик... Вгледайте се добре, какво виждате? Мъка, тъга, болка - а може би съжаление към онези хора, които му поставят капан, които го принуждават и изнудват за да бъде унижен...

Познавам такъв езотерик ... Обръщат се към него, молят го и той помага, не съжалява за многото часове безсънни, които е отделял за да крепи сърца осиротели и същите сърца рано или късно ще горят от желание да го смачкат, същите, ала вече сърца окаменели изпитвайки абадонски вопли да той да страда...

Защо ли, ще попита някой - защото повечето са си продали душите на Мефистофел за шепа пари и това, което от сърце са дали ще го подирят със заплаха... Ще го изкарат измамник, шарлатанин и още, и още черни краски ще наслагват само и само - Защото езотерика трябва да умре... Печално...
И въпреки това - „Той може пепел да яде, но няма да се моли“...

С ДЪХ НА БЛАГОДАРНОСТ
21 декември 2021 г.

Скъпи приятели, някои от вас са на мнение, че пиша само тъжни неща - минорни... Ала уверявам ви, това са неща от живота, тъгата е като утайката в кафето, в калната чаша вода, а вие сте онзи божествен филтър, който пропуска живецът, а мъртво роденото изхвърля...След време утайката се спуска на дъното, защото чрез филтрирането - извлечените поуки, безценната течност е над всичко. Като разказвач на приказки за възрастни правя опити - понякога отчаяни или несполучливи, за да авторизираме съдбините си заедно - учим се да живеем, аз пишейки и четейки коментарите ви, вие четейки и пишейки коментари.

Всеки един от нас поставя камъче словесно, така събираме и трупаме житейски опит, градим онзи библейски свещен Граал - запълвайки душевното пространство. Доказваме на себе си, че макар и различни, не изпадаме в "безсъзнание" - вероятно се пробуждаме... Благодаря ви затова, че ми давате шанс да се променя, научихте ме да не бъда егоист! С много уважение и обич към всички вас - искрено ваш ученик: Куртев Красимир

ЗА ПЯСЪЧНИТЕ ЧУВСТВА...
21 декември 2021 г.

Понякога си мисля (само понякога), какво стои зад „Обичам те“? Кого обичаш, как го обичаш и като какъв го обичаш - на тези въпроси би следвало да си дадеш отговори. Не казвай на някой, че го обичаш и в същото време, че надграждаш чувствата си... Чувствата не се изграждат, те се раждат, те са безкрайност. Можеш да градиш кариера, мечти, да градиш характера си и още, и още, ала да градиш туй що е Сътворено, това ти, земни човеко Не можеш! Казваш „Обичам те“ и в същото време отказваш да бъдеш поставен във Върха на пирамидата, Висшето, това, което е връзката с Творецът ...

Тогава ти не обичаш , чувствата ти остават без пълнеж, без съдържание. Все едно да предложиш бонбон на едно детенце с широко отворени очички и вместо бонбон, то да получи само опаковката...а пълнежа, пълнежа остава единствено за теб – Егоистично...Колко е тъжно да превърнеш един човек в пясък, само и само да нахраниш себе си с химери... Ти искаш само, земни човеко, а даваш ли частица от себе си или се превръщаш в шепнеща раковина, а другият в пясъчна фигура...
Това са пясъчните чувства.

ОТНОСНО КНИГАТА НА КУРТЕВ КРАСИМИР

21 декември 2021 г.

Възможно ли е да видим света, такъв какъвто е? Според някои философи това е непосилно за човека. Други биха казали – въпрос на оптика. А трети биха счели въпроса неуместен извън прагматичните цели, които си поставят. Артър Едуард Уейт споделя: "Известно е, че във висшето изкуство на фриволността има само няколко по-мъгляви и неясни неща от критиката, която твърди, че дадена теза е невярна, без да разбира, че тя е декоративна"

Ала онези, които биха имали сила да подирят духовен съвет, интуитивно знаят, че скъпоценността на възможния отговор е зависима от загадъчността, в която е пощадена същността ни на осенени от дух. Моят опит да насърчавам хората, подирили съвет при мен, ме е довел именно до това водещо убеждение. Ала както казва Метерлинк: „Ето, идат мили и любезни щастия, те ще ни напътят...“

ВЕЛИКА Е СИЛАТА НА ПАМЕТТА

11 декември 2021 г.

Когато бях на 10 години си мислех, че небето е много високо и исках неистово да полетя на там, станах на 20 години и непрекъснато падах от там, от онези розови облаци. На 30 годишна възраст си мислех, че съм стъпил здраво на земята и забих поглед надолу...И настъпи сюблимния момент на истината - разбрах, че всъщност има значение хората да сме между небето и земята – баланс, хармония, синхронизация. Какво правим ние всъщност?

Една част от нас гледат в небето, друга част тънат из прахта земна, а сме наобиколени от милиони знаци изразени чрез флора и фауна...

Ще ви дам пример, една птица ни дава знак, че ние - хората също можем да летим , сиреч да застанем над нещата мерзки и да ги погледнем от високо, вместо да се ровим в кофите клюкарски...Търсим всичко друго, но не и самите нас...

„Велика е силата на паметта, страшно нещо, Боже мой, дълбоко и безпределно многообразие. И това нещо е духът, и това съм аз самият. Но какво съм аз, Боже мой? Какво е естеството ми? Живот разнолик и разнороден и във висша степен огромен. Виж равнините и падините, и пещерите на моята памет, несметни и несметно пълни с несметни видове неща... Над всичко това аз тека, аз летя. Аз се гмурвам насам и натам, докъдето мога, но край няма. Така велика е силата на паметта, така велика е силата на живота, смъртният живот на човека.“ - Аврелий Августин Блажени (лат. Sanctus Aurelius Augustinus, 354 - 430) е римски свещеник, теолог и ритор.

Из книгата - "Защо не ни върви?"
автор Красимир Куртев

СВЕТЪТ СИ ОСТАВА СЪЩИЯТ - НИЕ СЕ ПРОМЕНИХМЕ...

7 декември 2021 г.

Заспиваме в един свят и се събуждаме в друг... Изведнъж Дисни не е онова вълшебство, Париж вече не е романтичен, Ню Йорк вече не се издига повече, китайската стена вече не е крепост, а Мека и Йерусалим вече са изпълнена с празнота...

Прегръдките и целувките изведнъж се превръщат в оръжие, а не посещаването на родители и приятели не се превръщат в акт на обич...

Изведнъж осъзнаваме, че силата, красотата и парите не струват нищо и те не могат да получат кислорода, от който се нуждаем... Междувременно светът продължава живота си и е красив. Просто поставя хората в клетки. Мисля, че ни изпраща съобщение:

"Не сте необходими. Въздухът, земята, водата и небето без вас са добре. Когато се върнете, не забравяйте, че сте Мои гости, а не господари."

ИЗБИРАМ ДА ЖИВЕЯ…

Куртев Красимир

1 декември 2021 г.

Не исках да спя без сънища, и избрах илюзията, която ме събужда, хоризонтът, който ме очаква, проектът, който ме изпълва…

Не исках да живея в беда, затова избрах хармонията и надеждата, светлината, викът, който отприщва желанието за живот…

Не исках да живея уморен, и аз избрах пътят без проза, споделен, избрах - никога не спирай, никога не се отчайвай…

Избрах вървя, макар и бавно напред, по-дълго, и отида по-далеч, наслаждавайки се на пейзажа житейски…

Не искам да бягам от проблемите, избирам да гледам трезво на нещата с високо вдигната глава, за да се изправя пред страховете си и своите призраци…

Не мога да забравя неуспехите си, но избрах да простя, грешките си. Трябваше да нося с достойнство мъките си и да не живея съжалявайки за това, което не можах да променя, това ме натъжава и това ме боли, ала ме кара да бъда жив…

И имаше хиляди неща, които не избрах и те преобразиха живота ми. Станах някак по-добър...
Имаше хора обичани мои, които загубих, които си отидоха, от живота, когато най-малко не очаквах...
Не искам да живея умирайки - аз избрах живота. За да мога да се усмихвам, когато смъртта дойде, защото ще живея и след смъртта...

ВРЕМЕ ЗА РАЗМИСЪЛ...
Красимир Куртев
19 февруари 2024 г.

Защо ние хората сме устроени по този начин? Да завиждаме, да злобеем...и да бъдем на принципа "Чуждото е общо, мойто си е мое!"... Непрекъснато се сблъсквам с този "феномен"...чудя се защо сме такива егоисти... всеки мисли за себе си и за собственото си благо. Разбира се, в това няма нищо лошо...но когато започнеш да злобееш или злословиш по нечий друг адрес... греховно падение...

От какво се провокира злобата? От завистта може би... или от страх, че някой може да те превъзхожда... и дай да го направиш на нищо, за да си сигурен че няма да ти се пречка...

Е, жалко че някои се разочароват… ала има хора, които непрекъснато се борят… животът е една борба… аз също се боря и такива хора - злобни, завистливи и противни, няма да пречупят абсолютно нищо в мен… Просто ще ме накарат да ги съжалявам…

А нима има по-голямо унижение от съжалението? Не мисля… Каквото повикало, такова се обадило… само че няма да го направя със злоба… ще го направя за доброто на всички ни, но не и само, и единствено за мое добро…

МОЖЕ БИ…
Красимир Куртев

Животът ме научи да летя високо…по-високо от завистта, по-високо от болката, от злото, по-високо от сълзите, осъжденията… Да летя в такова пространство, където някои думи не могат да ме обидят, където някои жестове не могат да ме наранят, където някои хора не могат да достигнат духовното в мен…

Трябва да се научим и да интернализираме, че трябва да живеем с факта, че много хора не само никога няма да признаят грешката си, но ще живеят, опитвайки се да убедят света, че ти си лошото момче или момиче във филма...Така че летете високо...

Никога не се чувствайте зле, ако някой отхвърли нещо ваше или самите вас...
Хората обикновено отхвърлят скъпото и ценното, защото не могат да си го позволят или дори не могат да го изпълнят...

Във всеки случай това е перфектен филтър, който ви спестява време, работа, главоболия и дори не е нужно да си прехапвате езикът. Защото това, което е за вас, идва с времето, а това, което не е, времето също го отнема... и не става дума за това да бъдете антисоциални, а да бъдете прозрачни, сериозни, и да не общувате с когото и да е...

КЪМ СЕБЕ СИ...

Погледни се в огледалото на душата си. Натисни спирачките. Вижте какво изпускате и излезте и го намерете там, където мислите, че можете да го намерите. Наистина.

Не пърхай като муха над празните чинии.
Искай това, от което имаш нужда,ако видиш,че просто не можеш сам.
Защото няма по-лошо изоставяне от това, което си причиняваш. Не се играе с покорното оправдание - Нямате право!...

ВЯРНО Е, ЖИВЕЕМ В ТРЕВОЖНИ ВРЕМЕНА...

/Любими мой, #БранкаЛеоне - Трудно е да разбереш света и това, което се случва в него/
Има толкова много неща, за които да се тревожите. Дори и да откажем да гледаме новините или да участваме в социалните медии, не можем да не се тревожим за бъдещето на нашата планета и нейните граждани. И все пак, въпреки че животът на 21-ви век е предизвикателство, животът на тази скална топка винаги е бил такъв. Никога не е имало момент, в който да не е има-2-ло за какво да се тревожите. Така че, за да се възползваме максимално от времето си тук, трябва да намерим начини да продължим с преживяването. Ако приемете това, което се разгръща във вашия свят, ще осъзнаете възможностите, които крие той.

ПРАЗНИЧНАТА ПАНТОМИМА СВЪРШИ…

“Има някаква тъга, която идва от твърде многото знание, от виждането на света такъв, какъвто е в действителност.
Това е тъгата от разбирането, че животът не е голямо приключение, а поредица от малки, незначителни моменти, че любовта не е приказка, а крехка и мимолетна емоция, че щастието не е постоянно състояние, а рядко и мимолетен поглед към нещо, което никога не можем да задържим…
И в това разбиране има дълбока самота, усещане за изолация от света, от другите хора, от себе си.”

Вирджиния Улф

Но ще добавя нещо към тези думи на Вирджиния, че тъгата става „сила“, когато можеш да изразиш всичко открито, без страх и винаги с истината…
Благословената самота, толкова ерудирана, че ни изолира от най-шумното стадо и ни култивира в мълчание да даваме по-силно и там, където боли…
Коледната пантомима свърши и започва истинското ежедневие, където успехът се крие в работата, която те прави човек…

ЛИТОМАНИЯ – ИЗМИСЛИЦА ИЛИ?

/Несериозното боравене с минерали и кристали може да доведе до пълна шарлатания!... Пролог от от езотеричния и астрологичен анализатор Красимир Куртев - Doctor Honoris Causa /

Литомантията е древен метод за предсказване на бъдещето въз основа на шарките, цветовете и формите на камъните. Като цяло литомантията е мистична и интроспективна практика, която приканва хората да се свържат със земята и да впрегнат мъдростта на камъните.

Има някои тенденции (много читатели ще имат камъни за седемте планети, като пример или седемте чакри), но няма универсални, така като цяло тази форма на гадаене е силно персонализирана. За много хора това е точно това, което искат. Литоманията предлага свобода, гъвкавост и място за творчество и интуиция. Но начинът, по който е устроен мозъкът на определен индивид може ми, литомантията изобщо не работи за даден човек.

Мозъкът ми отхвърля всичко, което изглежда произволно, дори когато е мое собствено изобретение. Не мога да грабна комплект от тринадесет камъка и да кажа „Това е животът, онзи е за сексът, този пък е за парите...“ и след това да ги хвърля и да ги разтълкувам, защото тази система неизбежно ми се струва измислена. За да бъде ясно, това не е знак срещу литомантията - всички гадания са измислени. Ала, когато се персонализира даден метод и се спазват правилата на тълкуване тогава имаме друг реалистичен ефект.

СЛАВА НА БОГ!

За някои това е ден като всеки друг, за други е ден на работа. За едни това е ден, изпълнен със самота, отколкото за други, за трети е ден на нови надежди. За някои това е нов ден на тъга или страх, за други ден на удовлетворение и радост. За някои това е ден на нови планове, за други на затваряне на глави в живота. За едни животът започва днес тук, за други някъде другаде. Толкова различни, чакаме края на годината и вярваме, че сме уникални в каквото и да живеем.

Но каквото и да последва, в нощта между изпращане и посрещане, единствената важна мисъл е, че каквото и да ни се случи, Бог го позволява, защото така е решил!
Дори при последното угасване на светлината вие съставяте нов сезон, в който всичко е странно откритие на новите стъпки отвъд края на страха...

Слава Тебе!

КЪСМЕТЪТ Е ПРАВОПРОПОРЦИОНАЛЕН НА ЛОШИЯ КЪСМЕТ

Красимир Куртев
27 декември 2024 г.

Според Теорията на справедливостта, хората, които са били облагодетелствани от Съдбата могат да спечелят от късмета си само при условия, които поддържат положението върху тези, които са загубили. Сиреч, ако приемем даден - независимо правдоподобен принцип на компенсация, който казва, че „незаслужените неравенства трябва да бъдат компенсирани“. Вкратце, периодите на благоденствие - късмет, са равни на периодите на спънки - лош късмет. Егалитаризъм...

РАВНОСМЕТКАТА
Красимир Куртев
21 декември 2024 г.

В преддверието на Рождество решаваш да спреш да се обсебваш от това, което ти липсва и да осъзнаеш какво ти е останало. Долавяш в себе си нещо осиротяло ... Поглеждаш към духовната си пощенска кутия... препълнена с празни обещания, тривиални разговори с твърде много изтъркани хора...

Запитваш се, защо по дяволите съм търпял всичко това?! В отговор чуваш камбанен звън, в чийто тътен получаваш отговор:
Защото преди всичко си имал прекомерно много очаквания! Знаел си, че те очакват тегоби... Защото си мислел, че можеш да се справиш с всичко това, когато наистина ти липсваше способността да сложиш край на това. Защото, драги мой съдбата няма да ти изпълни всички желания като подарък... Смиреността е най-ценният дар, и запомни това!

МИСЛОПЕДИЯ

... Нека бъда в моето време, а не на моята възраст...
...Нека не се привързвам към мислите си като скъперник...
...Помогни ми да не се вземам твърде сериозно, а да се усмихвам както на успехите, така и на пораженията си...
...Който знае как да разбира повече, отколкото да съди, да оценява повече, отколкото да осъжда, да насърчава повече отколкото да подхожда с егоистично недоверие...
...Попречи ми да превърна дните си в навик да чакам напразно чужди обещания, да заседна в тъмнината вътре в себе си, да спазвам дадените от мен обети...

ТЪЛКУВАНЕ ИЛИ ГИМНАСТИКА НА ВЪОБРАЖЕНИЕТО?

Красимир Куртев

#Таро е красива, сложна система за тълкуване (не я именувам „гадаене“), която може да се използва, за да ни даде представа за себе си, света около нас и предстоящите събития. За съжаление или не, както всяко тълкуване, то си има граници.

Някои от тях са очевидни - Таро не може да ви каже печелившите числа от лотарията, не може да предскаже точно кога и как ще настъпи кончина и прочие.

Таро системата е подобно на Библията, в която има скрити послания за минало и бъдеще. Буквистите ще приемат стих 39 от главата на Матей за безропотно смирение: „Не се противете на злия; но ако те плесне някой по дясната буза, обърни му и другата“. Какво е тълкуването обаче?
И то е следното – Ако Съдбата ти поднесе неприятно събитие, научи си уроците и бъди готов за следващи неволи, ако сгрешиш! И не обвинявай съдбата!!!

Извинете ме за поредното досаждане...

ТАРО ФИЛОСОФИЯ
9 декември 2024 г.

Ние сме това, което сме... а знаем ли кои сме всъщност?...
/За философията на шарлатаните... Красимир Куртев/

Ние сме склонни да смесваме термините „окултен“ и „метафизичен“, но си струва да разберем, че има значима разлика между двете.

Известно е, че философската метафизика е трудна за дефиниране, но за нашите цели днес ще кажем, че това е клонът на философията, изучаващ кои неща съществуват и начините, по които разбираме тяхното съществуване. Класическите метафизични въпроси включват такива скъпоценни камъни като „Съществуват ли числа?“ или „Как обектите продължават да съществуват във времето?“

И което е важно, метафизиката не трябва да бъде свръхестествена. Има много заклети метафизици материалисти, които вярват, че единствените съществуващи неща са физически обекти . Има и метафизици, които вярват в съществуването на неща, които могат да се считат, за по-малко масови.

Но думата „метафизика“ не трябва сама по себе си да ни навежда на мисълта за ангели, духовни водачи, магия, прераждане, чакри, аури, рейки или някой от другите термини, които изпълват онлайн „метафизичната“ общност.

КОГАТО ОВЛАДЕЕШ СЕБЕ СИ…

В деня, в който успееш да запазиш спокойствие, пред лицето на всеки, който те провокира, когато мълчанието ти е правилният отговор, в деня, в който успееш да запазиш вътрешно спокойствие пред лицето на бурята, пред лицето на шума и глупавите думи, тогава ти ще постигнете най-големия си успех.

Да овладееш себе си вече не означава да спечелиш или да загубиш, да бъдеш по-добър или по-лош, да имаш или да нямаш жадуваното право, не става дума дори за триумф над другите, а за това най-накрая да достигнеш върха на планината и това е, победете себе си, дайте приоритет на себе си и поставете психическото си здраве, емоционалната си интелигентност на първо място…

Наблюдавайте и се оглеждайте около себе си, не съдете повече, просто наблюдавайте нещастието, липсата на самоуважение, тежестите и болките, които другите трябва да носят, за да живеят объркани в своите емоции….

ТОСТ...

Радвам се на това, което тепърва предстои... На всичко в миналото, което ме е довело до този ден...на живот, на който се наслаждавам максимално без скръб, със спонтанност и без страх... ала и с малко бунт...за това, че взех правилните решения до край.

Взетите стъпки за настояще и никога не съм съжалявал за лоша стъпка, защото не са били предприети....за хората, които знаех как да изтрия от списъкът Стената на плача, тези, за които знаех как да се грижа и тези, които ще се присъединят към мен по пътя...за това, че продължавам със същия ентусиазъм, както винаги, както никога досега Неведнъж бях опетняван от нищо и от нещо, от никого и от всеки...

Бях приеман и отхвърлян, бях търсен и тънех в забрава... Ала защо „бях“, а днес?

И въпреки всичко вдигам тост... за себе си...

НАМЕРИ СВОЕТО МЯСТО!

Красимир Куртев

/аз не успях... Искрено се надявам да намерите това място/

Където те игнорират, когато вече не им трябваш - Там не е твоето място!... Където поставят под съмнение твоята почтеност и твоите ценности - Там не е твоето място!... Където измислят нелепи истини за теб - Там не е твоето място!... Където с известен сарказъм ти се присмиват, защото делата и мислите са ти различни - Там не е твоето място... Където чувстваш, че си уседнал, че времето ти на този етап е свършило - Не оставай, това не е твоето място!...

Където без думи чувстваш, че си оценен - Там е твоето място, по всяко време и във всеки момент!... Където знаеш, че ще намериш убежище и утеха, когато се чувстваш зле - Там е твоето място!... Където, преди да попиташ ти вече си приет, получил подслон - Това е твоето място!... Където тишината престава да бъде изпълнена с глухи писъци, а звън от църковни камбани - Това е твоето място!... Където приятелската ръка е винаги на разположение да те прегърне - Ето, това е твоето място!...

ИЗ СТРАХОВЕТЕ НА ЕДИН ШАРЛАТАНИН...

Красимир Куртев

Страхувам се от бавното обезцветяване на годините...

Страхувам се да гледам светлината, която виждам бавно изтънява в далечината.

Страхувам се от сигурността, която не идва...
Условията, които пресичат,
Мълчания, които стават навици,
Мислите покриват всички шумове на времето, което избледнява.

Страхувам се от деня, който минава през смъртоносни скокове, за да се измъкна от юмруците на живота.

Но преди всичко се страхувам от духовното тъмно, този мистериозен виатикум, път който от спокоен ме въвежда към неистов кошмар... Не осъзнавайки, дали пътят по който пътувам, е навън или вътре... Вероятно мечтата е огледалото на моята съвест или крайното измерение на живота...

БОЛКАТА, КОЯТО НИ КРЕПИ...

Красимир Куртев

Един ден в даден момент...
Няма вчера...няма утре...само един ден в даден момент...фокусиране върху хората, които почистват огледалото ни, за да можем да се видим отново такгва, какъвто сме в действителност... Бедата често изглежда жестоко, ала това не е краят, защото във всяко препятствие винаги има възможност, и че има голям източник на мъдрост в нещастието и че колкото и тъмна да е нощта, денят ни кара да заблестим отново...

ОСТАНА МИ САМО ВЯРАТА...

Красимир Куртев

Настъпиха дни, които ни карат да треперим...
Дни в които стресирани стоим под ключ изпълнени с неспокойствие... Дни през които се опитваме да се усмихваме със страх... Чувството на празнота, което измести ритъма на човешките мисли, паниката, която преобърна нашите надежди...

Липсва ми онзи блясък в очите, че за миг може да се върне спокойствието на хората...
Остана ми само Вярата, която тихо се приближава към мен, за да не изплаши моята мълчаливост, която знае как да разтърси страховете ни и да ги превърне във весела глъч...

Вярата, която подготвя сърцата ни за непредвидени нахлувания, способни да разрушат основите на радостта ни, които бяхме построили през годините... Отнеха ни правото на свободно летене, затова пък ни предоставиха катинари с които да заключим свободният си дух и да броим дните, когато някой ден отново ще ни върнат свободата... А може би Вярата ще ни припознае утре, в променящото се лице на света...

ЗА РАЗБИТОТО СЪРЦЕ...

Спрете да идеализирате този човек, който е разбил сърцето ви, той не е любовта на живота ви, той беше любовта на дните ви, и нищо повече от това.
Вероятно ще увивате от болка, ще ви боли, ще искате да го търсите отново и отново, за да възстановите изгубеното. А знаете ли какво ще загубите? Вашето достойнство!

Съхранете сълзите си… Някой ден ще ви са необходими за стойностни хора… Изправете се, пригответе се да се признаете за победени… Парфюмирайте ежедневието си и засияйте! … Блеснете в собствения си живот, както само вие знаете как и никой друг.

Никой не е умрял от разбито сърце, такива хора само са се преобразили!

ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ В КАЛЕНДАРА НЕ СЕ ОТБЕЛЯЗВАТ…

Маратонките, които носиш, не ги обуваш за първи път….Нито за втори…нито ще е за последен…. И затова като се прибереш сваляш ги с помощта на другия крак, без притеснения… Ала ако ги сложиш за първи път, ще ги свалиш деликатно…

Същото се случва с хората, с приятелите ви, с партньора ви, със семейството ви… Знаем, че са там, и спираме да им обръщаме потребното деликатно внимание… сякаш са старите ни маратонки…

Спряхме да завладяваме ден след ден… Защото вече не е ново. Тъй като се консумира… Ние консумираме предмети, дрехи, пътувания, представления, преживявания и дори консумираме хора… онези, които обичаме…

Работата е там, че не знаем кога за последен път ще видим някого... И продължаваме да се държим така, сякаш нищо не се случва... Но ако беше за последен път, колко неща бихте променили? Ако беше последният път, когато щеше да го видиш, нямаше да спиш.

И не чакайте последния ден, за да благодарите на някого за нещо... Последните дни никога не се отбелязват в календара...

ТРИУМФ ИЛИ ИЛЮЗИЯ

Красимир Куртев

21 февруари 2024 г.

В живота триумфират тези, които упорстват, които се стремят, които безапелационно напират, които знаят, че не е лесно, но продължават да се борят... За тях умората е стимулатор, причина, която ги кара да не се отказват!... Затова никога не се предадох, никога не се продадох и никога няма да се откажа!...

Всяка една крепост може да я превземете, ако знаете как се губи... Приемайки загубата, вие приемате предизвикателството да спечелите житейският джакпот...

Понякога ще има сълзи в очите ви, ала тези течни кристали са вашата почивка, за да се освободите от шлаката на отчаянието, превръщайки мъката в кауза за победа!...
Не се предавайте, докато останалите ще се губят в притеснението си ... ще бягат като зайци безцелно, а вие ще пресечете финалната права тържествено...

ЩАСТЛИВ ИЛИ ВЛЮБЕН?...

/Парадигма - Коко Бари лична приятелка/

Влюбените хора са щастливи, щастливи, ентусиазирани, много развълнувани, преливащи от окситоцин и това ги кара да се чувстват еуфорични, ликуващи и изпълнени с оптимизъм...но щастието не е това...и въпреки че може да включва много от тези неща, щастието е решение, състояние на самозавъртане, на любов към себе си, на доверие, на пълно присъствие тук и сега...

Щастливите хора никога не се влюбват, защото вече са надхвърлили това състояние и когато изберат да обичат някого иначе, обикновено е да споделиш собственото си щастие, допринасяйки за това и на двамата... това е коренът на въпроса...

Да бъдеш щастлив означава да се наслаждаваш на собствената си компания, докато можеш да се присъединиш към нови души по пътя, за да продължиш да учиш... следователно никога не се проваляш... щастливите хора са влюбени в живота, партньорът е просто допълнение, не Това е всичко... .защото ако се влюбиш трябва да се промениш, трябва да почувстваш щастието си по друг начин, а това ограничава свободата ти на живот и вече ограничава много отношения, обичаи, навици...

Щастливите хора са опасни, защото не се влюбват в никого и не си губят ума по нещо или някого... те се влюбват само ако останат свободни и няма условия...

УСПЕХЪТ Е ДА НАСТОЯВАШ...
Красимир Куртев

Когато си изсъхнал като съчка, имаш нужда от вдъхновение...откъдето и да идва то, за да се свържеш отново с най-творческото си Аз...

Имаш нужда да научиш различни неща...

Имаш нужда да чуваш различни гласове...

Вие трябва да излезете от рутината и от вашия свят... Трябва да поставите нов ден в ежедневието си, защото обичаите са идеологията на страхливците, а изкуството е всичко друго, но не и страхливо... Изкуството е всичко друго, но не и ленивост... Вдъхновението не чака, защото времето не е справедливо....и качеството не е факт, то просто е навик... Успехът винаги е да настояваш... така че успехът те намира, когато твориш...

ЗВЕЗДНИ ТРУБАДУРИ
Красимир Куртев

В миналото сме били животни, в бъдещето ще бъдем ангели, в настоящето хора... може би... Днес сме пътуващи човеци, отседнали за много или за кратко в лоното на един прекрасен цикъл наречен живот... след него вечното бродене продължава... докато животът е един цикъл от нашето вечно бродене... В този наш отрязък от време, ние се изграждаме като диригенти на един прекрасен парад от звезди... Всъщност, не сме ли музикални инструменти, всеки със своята фигура, цвят и тоналност?... Вероятно ни е писано да изнесем духовен концерт пред житейското земно пространство, а някога - утре, пред безкрайно ято от звезди...

БЯХМЕ ЩАСТЛИВИ…

/несретни вопли/

Красимир Куртев

Помня лечебната сила на прегръдките, уханието на семейството, смеха с приятели за всяка дреболия, разходката по плажа и усещането на морския бриз… Бяхме щастливи…

Умовете ни бяха успокоени, защото нямаше бързане… Хората аплодираха истинските ценности, които ни даряваха спокойствие… Бяхме щастливи…
И когато всичко беше на път да се превърне в земен рай, целият свят се промени, превръщайки 5-те континента в ад…. Богатият мислеше, че парите купуват щастие… а бедният човек взе да продава щастието за пари… Печален факт!…
Страхуваме се от настоящето, страхуваме се от несигурността отново да ни застигне пандемията, да се заразим, да заразим нашите близки и още повече за децата и възрастните, за нашите приятели…

Сутрин, за добро утро медиите ни здрависват с криминална хроника, през целият ден ни облъчват с вести от фронтовите линии… а за „спете спокойно“ ни инжектират с дебилни риалита…
Остава ни наркозата по спомените - Бяхме щастливи…
Помниш ли, семейство - Мария и Митко Влашанови

АЗ ЛИ СЪМ? ...

Летял съм със счупени крила - без попътен вятър...
Обичал съм повече и по-добре, когато не съм бил обичан...
Дадох светлина в тунела, отвърнаха ми с тъмнина...
Лекувал съм и съм спасявал други, докато бях нараняван от тях самите...
Смял съм се в разгара на пунически и нечестиви войни...
Давал съм най-доброто от себе си, дори когато съм получил най-лошото...
Направих го по прекрасен начин...така, както само аз умея...
Знаех как да бъда себе си над доброто и злото.... И останах верен на своя блясък и карати...
След всичко казано до тук започнах да се съмнявам, дали съм снимка...

АСЦЕНДЕНТ И ДЕСЦЕНДЕНТ – ГЕНОМЪТ

Красимир Куртев

Ние се раждаме и с първата глътка въздух се настаняваме в асцендента или дом първи в зодия Овен обърнати към Слънцето. Или това е Новороденото.

Противоположно на асцендента се намира десцендента, нашите Баба и Дядо, настанен в зодиакален знак Везни, дом седми.

Като бебета ние сме устремени да се издигаме - това е устрем. От десцендента зависи нашето бъдеще, дом и семейство в частност. Геномът ни зависи от бабите и дядовците, вероятно и затова идва поверието детето да се кръщава на един от двамата. Ако нашите баба и дядо не са в баланс или хармония, нашият личен живот...
Може да останем самотни цял един живот, можем да претърпим сериозни трусове в семейно отношение, разводи, изневери, бездетност и прочие подобни тегоби. Често това се именува карма, съдба, а и често родово проклятие.

ПОСИЧАНЕТО НА ИНТЕЛИГЕНТНИТЕ НЕ Е ОТ ВЧЕРА...

Красимир Куртев

Датата 15 март 415 г. е трагичен ден в историята на Александрия, Египет. На този ден Хипатия, виден египетско-римски философ, астроном и писател, е убита с камъни от християнска тълпа, подстрекавана от Свети Кирил.

Хипатия е била уважавана фигура в Александрия, известна със своята ученост и мъдрост. Нейното влияние и езически учения обаче си навличат гнева на Свети Кирил, патриарх на Александрия, който я смятал за заплаха за християнската вяра.
В акт на брутално насилие християнска тълпа нападна Хипатия, убивайки я с камъни до смърт. Този акт бележи края на живота на един от най-блестящите умове на своето време и повратна точка в историята на Александрия.
Днес надгробните плочи са виртуални, но също така и изчезващи...

ЕВОЛЮЦИОННИ МИСЛИ

Красимир Куртев

Никой не е виновен за това, което чувствате... Вие сте този, който избира чувствата, които имате в момента... Само и единствено вие... Изкуството да живееш без очаквания, но с перспектива, е ключът към това да не се разочароваш... Излекувайте в себе си зависимостта от нуждата от одобрение от другите... Само тогава ще можете да се насладите на дързостта и естествената увереност на вашия дух, на вашата същност...

Вие нямате контрол над нищо външно, независимо колко си мислите, че правите.... Освободете се от нуждата да контролирате, само тогава ще имате власт над себе си и живота си (самоконтрол)... Не се отдалечавайте от себе си, за да се опитате да се „вместите“ в тясното пространство на мисълта, което другият има към вас... Това няма да работи.... Когато отмените себе си, за да угодите на някого, вашата светлина си отлита навън.

Не вярвайте на това, което другите ви казват, без значение колко романтично и поетично може да е.... Важното е отношението, а не думите... Научете се да се влеете в живота, прегръщайки своята скромност и гъвкавост...

Всичко е мимолетно... Животът отблизо е трагедия, отдалече е комедия... След известно време ще се смеете на всички драми, които сте създали... Защото всичко се случва...

Вие сте отговорни за всичко, което се случва в живота ви. Вашите преобладаващи мисли и чувства ще оформят вашата реалност, независимо дали ви харесва или не... Така че, ако искате да промените реалността си, променете мислите и чувствата си...

Живейте с простота и повече реалност… Само тогава кой сте наистина ще се появи… Това ще ви направи автентични и прозрачни… Щастието е вътрешна задача… Смейте се повече и не приемайте всичко толкова на сериозно… В крайна сметка, същността на живота е да откриете и да се насладите на това прекрасно приключение, наречено еволюция…

С БЕЗУМИЕ КЪМ СПРАВЕДЛИВОСТТА
Красимир Куртев

Винаги съм бил безумен бунтар… водил съм словесни битки срещу Храма на Нечестивите претъпкан с 240 филистери… с чутовното продаване на душите си за шепа жълтици от разни сатанински изчадия, които измислиха заробването на хорицата… Дон Кихот възкликва: “Как тези хора могат да бъдат оковани не по своя воля, а подчинявайки се на насилие? Моят дълг ми повелява да въстана против насилието и да помагам на нещастните”.

Хм! - „Моята титла за теб е тъжен Мъдрец и Рицар на печалния образ и яростен Иконоборец срещу пошлостта и филистерите, които ни заобикалят, заради тъгата ти по изгубените ценности и етичност….!“ – истинни слова на неотразимата Мери Молевски.

НИКОГА НЕ БЪРКАЙ ИЗВИНЕНИЯТА С ПРИЧИНИ...

Красимир Куртев

Измивайки ръцете си, Пилат се надявал, че е приключил с въпроса, но е запомнен най-вече с това единствено действие, отколкото с нещо друго, което е казал или направил. Измиването на ръцете е станало символ на опита да се прехвърли вината към друг чрез отхвърляне на личната отговорност.

Кой не е чувал детските оправдания за лошо поведение: „Той ме удари пръв... Тя започна първа“. Ако искаме да обвиним някой друг, винаги ще намерим извинение за собственото си поведение.

Поемането на отговорност не е естествено – то трябва да бъде преподавано и научено. Никога не бъркай извиненията с причини. Ако търсиш да обвиниш някого или нещо за провалите и недостатъците си, винаги можеш да намериш извинение защо не си направил правилното нещо и не си този, който е трябвало да бъдеш.

ИЗКУСТВОТО ВЪВ ВЕНИТЕ...

Красимир Куртев

Вярвам, че абсолютно всичко, което правим в живота, е изкуство, да отхвърляме или рамкираме въжделенията си, да блестим или да бъдем заключени в поведението си, да показваме или окачваме, да се възхищаваме или да плачем, за добро или лошо като всяка работа, която се харесва или не...

Начинът, по който обичаш някого, е чисто изкуство... обичаш с реализъм, сюрреализъм, с маски, издълбани с динамиката на криволичещи форми, които прегръщат телата и душите... да обичаш заради любовта към изкуството е желаната мечта, когато платното пристигне в бяло и пръстите като четки галят красотата на чувствата....

Има изкуство в начина, по който говорите... гласът, паузите, времето, музикалността на тоновете, които заобикалят тишината със звуци, толкова лични, колкото и подписа на нашето авторство... Как изглежда вашето писане е подписът на изкуството, което носите в себе си, и на цялата сложност на вашата личност....

Животът е изкуство, всяко движение, всеки жест, всяка дума, всяко чувство, всяка усмивка, всяка сълза запечатва уникален личен стил, който в лицето на галерията ни идентифицира като творци с име или известност. И винаги с изкуство във вените си, защото сме живи отвътре и отвън...

ИЗКУСТВЕН ИНТЕЛЕКТ - ЧОВЕШКОТО САМОУБИЙСТВО

Красимир Куртев

10.05.2020 лето, медията е https://trafficnews.bg/
Под заглавие: Езотерикът Красимир Куртев: От тук насетне започват "седемте гладни години"
"От вдъхновяващ извор на иновации и научни открития homo sapiens ще се превърне в свидетел, консуматор на дигиталните технологии - технологията срещу човечеството. Или по друг начин казано „Витрувианският човек“ на Леонардо Да Винчи ще се превърне в „Неолувийският човек“ изобразяващ бъдещото надмощие на технологиите над хората. А това ще рече, че хората ще стават все повече безполезни за сметка на роботите. И когато се говори за пандемия, то трябва да се има предвид, че тя ще се изразява в икономически план. Дребният и средният бизнес ще бъдат поставени на колене - колонизирани от крупният капитал.

Относно технологиите - в интернет пространството битува навлизането на така наречениият „Нов световен ред“. Това понятие бих го заменил, че предстои „Нов световен ренесанс“ (възраждане) - технологиите над човечеството."

ТРИУМФ ИЛИ ИЛЮЗИЯ

Красимир Куртев

В живота триумфират тези, които упорстват, които се стремят, които безапелационно напират, които знаят, че не е лесно, но продължават да се борят... За тях умората е стимулатор, причина, която ги кара да не се отказват!... Затова никога не се предадох, никога не се продадох и никога няма да се откажа!... Всяка една крепост може да я превземете, ако знаете как се губи...

Приемайки загубата, вие приемате предизвикателството да спечелите житейският джакпот... Понякога ще има сълзи в очите ви, ала тези течни кристали са вашата почивка, за да се освободите от шлаката на отчаянието, превръщайки мъката в кауза за победа!... Не се предавайте, докато останалите ще се губят в притеснението си ... ще бягат като зайци безцелно, а вие ще пресечете финалната права тържествено!...

ОГЛЕДАЙТЕ СВОЕТО БЛИЗКО ОБКРЪЖЕНИЕ...

Красимир Куртев

Знаете ли, че има много близки до вас хора, които не могат да ви понасят? Знаете ли, че тези хора тайно искат да се провалите, да сгрешите, да ви прецакат? Обърнете внимание на най-близкия си кръг, дори и да не вярвате, има хора, които горят в своята злобливост, че съществувате и успявате.

- Може би, защото имате повече одобрение от обществото.
- Вероятно, защото сте по-човечни.
- Може би, защото мислят, че не заслужавате това, което имате.

Така се раждат най-кървавите врагове, най-упоритите: Те са тези, които ви познават най-добре. Тези, които знаят всичко за вас.

Стойте далеч от всички, които се преструват, че ви казват кое е правилно, без да спират да мислите, че имате собствен начин на мислене, стойте далеч от всеки, който иска да ви навреди и унищожи.

ВИЕНСКОТО КОЛЕЛО НА НАШИТЕ ГРЕШКИ…
Красимир Куртев

Казват, че когато дадена история се повтаря, това е урок, който ще се повтаря дотогава, докато не го научим. Това обаче често предизвиква съпротива у нас – „Защо е необходимо да ми се дава урок като на непослушно дете, защо трябва да страдам, защо ме наказват, какво трябва да изкупвам?“

Всъщност тези истории не се повтарят заради лоша съдба или въздействието на зла сила, заради това, че сме неудачници и нямаме късмет или затова, че сме сгрешили някъде и сега ни наказват. Тези истории не са някакво възмездие или кръста, който трябва да носим. Истината е, че тези истории си ги поръчваме ние и ги получаваме точно такива, каквито сме си ги поръчали.

СПАСЕТЕ МЕ ОТ САМИЯТ СЕБЕ СИ…
Красимир Куртев

Странно творение е човека… Когато попадне в полето на друг субект, жертвата си проектира собствена матрица на идеализиране. Идва момент и този "идеал" се оказва една от дъщерите на Фата Моргана - Илюзия.

Жертвата знае, че това е дело на илюзията и въпреки всичко си причинява болка, казва си: "Да, това кръг на псевдо идеал и все пак нещо ме дърпа натам". Този ефект се нарича "Обратно огледало". Това е вид ефимерен магнит, който дърпа жертвата към собствената си бездна. И тогава, настъпва вътрешен Апокалипсис, било то саркастичен, било то ироничен.

ЖИТЕЙСКИ ПРОТИВОПОЛОЖНОСТИ...

Красимир Куртев

Има два вида #Тишина: една, която задушава и удавя, друга, която насища с кислород, балансира и хармонизира...
Има два вида #Умора: едната досадна и безплодна, другата изпълнена със смисъл, богата и плодородна...
Има два вида #Самота: една, която ни деградира и ни срива, друга, която гради, планира и Възвисява...
Има два вида #Работа: една, която поробва и осакатява, друга, която съживява, осветява и освобождава...
Има два вида #Смях: един, който обижда, иронизира и саркастично ни убива, който развеселява, вълнува и съживява...

Има два вида #Поглед: един, който унижава и осакатява, друг, който възвисява, утешава и сублимира...
Има два вида #Взаимоотношения: някои, които унищожават и деградират, други, които постигат „чудото“ да извадим най-доброто от себе си и взаимно да се себеотдаваме...
В живота има "два вида" всичко или почти всичко и всеки от нас, от дъното на сърцето си, знае с кой "вид" #реалност решава да живее...
Животът не ни е даден „веднъж“ и завинаги... #Животът ни е даден всеки ден, всяка минута, всяка секунда и миг, и ние решаваме онзи момент, който да ни идентифицира...

МОЛИТВА ЗА ЛИЧНО ИЗЦЕЛЕНИЕ

Господи, Ти ме познаваш толкова добре. Ти ме създаде. Ти знаеш броя на космите на главата ми и мислите, замислени в сърцето ми, преди да ги изрека. Ти ни каза да дойдем при теб и да поискаме всяка прошение за нужда от живота. Ти си Богът, който лекува, и ти имаш последната дума за моята съдба, броя години, които ще живея и ще ти служа на земята.

Идвам при Теб днес като твое дете, копнея да чуя от Теб и моля за Твоето божествено изцеление. Има толкова много неща, които не разбирам в живота. Но знам, че можеш да ме направиш цяла с едно докосване, една дума. Моля Те, прости ми греховете ми, очисти ме от моята неправда и започни своето изцеление отвътре навън.

Не винаги знам каква е Твоята воля, Господи, особено във времена като сега, когато отчаяно търся лицето Ти. Не Ти предлагам обещания, сделки или дарове, които да заменя за здравето си. Просто прекланям сърцето си пред Теб. Защото Ти заслужаваш всички похвали и благодарности.

Абсолютно вярвам, че имаш силата да лекуваш. Господи, Ти демонстрира това на земята и все още лекуваш по чудотворни начини днес. Дори когато вярата ми е слаба, Ти казваш, че е достатъчно, а любовта ми към Теб е силна. И знам, че вече държиш сърцето и живота ми в ръцете си. От Теб зависи.

Господи, ако си планирал още повече за мен да направя тук, на тази земя, аз не само се нуждая и искам Твоето физическо изцеление, Господи, но и цялостно, дълбоко прочистване и укрепване – цялостно обновяване на всичко.

Защото всичко, което съм, е Твое. Използвай това изпитание, за да ме изпълняш с Твоята благослови за изцеление.
Амин – Да бъде волята Ти!

С пожелание да сте Здрави от името на Зодия Живот
Красимир Куртев
Krasimir Kurtev ❤️

ИМА ЛИ БУДНИ?...
Красимир Куртев

Да се събудиш и да видиш отражението си в чашата насред чист и очарователен пейзаж, докато пиеш нещо горещо, което те кара да се пробудиш духовно е прелюдия, прелюдия към нов подход и нова визия към живота... Ние виждаме това, което всъщност искаме да видим...

Всъщност ние сме отражения, ние сме моменти, ние сме времена в различни измерения... ала никой не знае какви сме всъщност, може би дори ние самите няма да разберем кои сме, за да осъзнаем реалността в света, която витае около нас... Потребни ни са ни Истински събуждания, събуждане с дни и цели нощи... А може би зимен сън за промяна...

РАПСОДИЯ В ДЪЖДОВНО СИНЬО...
Красимир Куртев

Не, не е нужно да търпим работа, която не харесваме...
Не е нужно да търпим връзки (родители, деца, двойки), които ни наранява... Когато търпим, оставяме настрана неща, които са ценни... В крайна сметка се чувстваме подтиснати и чувството за самокомпетентност намалява... Чувстваме се, че даваме повече, отколкото ни се дава и разочарованието се увеличава...
Тогава ни казват, че "имаме депресия", сякаш нещо не е наред с нас...

Днес ви насърчавам да подходите по различен начин, да скочите в празнотата, да толерирате несигурността и оттам да започнете да изграждате живот, в който да се чувствате удовлетворени от собствените си действия, да изживеете ценностите, които са важни за вас. Страшно е, да! Преследването на мечтите си винаги е страшно...

Ала можете да го направите дори със страх!

ВЗЕМАНЕ БЕЗ ДАВАНЕ И ВЗЕМАНЕ

В случай, че не инвестираш, не печелиш… В живота, в любовта, в семейството, в приятелите, във всичко…
А във финансите? Там вероятно ще губиш… Друг е въпросът дали го осъзнавате или не…
Продължавайте да играете на колелото на късмета, което е животът… И никога не забравяйте, че ще получите това, което заслужавате…няма да получите нищо… това е даване и вземане без даване и вземане…

Ако ви покажат безразличие, никога не показвайте признателност, не позволявайте на никого да открадне вашата добра енергия… това може да ви унищожи, ако я нямате в себе си…
Дерзайте!

В ТЪРСЕНЕ НА ДУХОВЕН ЛУКС

Не търсете лукс в часовници или гривни, пръстени и колиета, които само дават време, но не ви карат да цените времето… Не го търсете в имения или в платноходки, които ви затварят и прозорецът на свободата плава вътре…
Луксът е смях и приятели… лукс е да не си болен и да не мислиш за болката от еднопосочния билет към небитието…

Луксът е дъждът върху лицето ти, когато знаеш, че не ти пука да се измокриш… луксът е прегръдки и целувки от тези, които обичаш…

Не търсете лукс в магазините, нито в подаръци, не го търсете в партиите на егоцентрични хора, на манекени на най-лицемерното общество… нито на събития, където нищо не е това, което изглежда…

Лукс е, че хората наистина те обичат, лукс е, че те уважават, лукс е да живеят родителите ти, лукс е да можеш да играеш с деца, лукс са онези малки неща, които не се купуват с пари… ала струват повече отколкото времето и неговата относителност…

РЯДКА ПТИЦА…
Красимир Куртев

Ти си странен и го знаеш, и те го знаят…
Странни сте за това, което правите, за това, което не правите, за това, което оставяте недовършено и за това, което никой не очаква да направите…..
Ти си странен, защото се усмихваш, въпреки че няма причина за това…
Ти си странен, защото винаги рискуваш… защото се губиш в мислите си…

Странен си, защото имаш решение за всичко и импровизираш с правилното и правилното....
Странен си, защото говориш със себе си много, докато не намериш себе си по-силен, за да влезеш в битка с непоследователността на хора, които мислят, че са последователни.....
Ти си странен, защото въпреки всичко и всички, всеки ден си все по-непобедим и по-красив отвътре...

РЕКВИЕМ ЗА СИЛНИТЕ ХОРА...
Красимир Куртев

Силните хора са тези, които винаги блестят, дори и да са прекършени вътрешно...
Силните хора винаги са сами... сами, да, защото искат, защото им липсва качеството на тишината, защото имат твърде много шум и мразят да споделят времето си с фоновата музика на безпричинна липса на култура, която нахлува навсякъде ...
Няма значение колко боли, защото знаят, че за всяка болка има хапче...
Няма значение дали ще паднат, те трябва да се изправят със собствените си ръце с бясна скорост...
Ако са гладни, поглъщат тъга...
Ако са жадни, търсят живот...

Те могат да бъдат на двадесет места едновременно, но все още са сами и стоят...
Има дни, в които виждат звездите, и много нощи в които се чувстват звездни...
Те изпращат подсъзнателни съобщения, които никой не спират да тълкува и когато крещят, обикновено го правят тихо, за да не пречат...
Те никога не ви молят за помощ...
Те се усмихват, слушат, наблюдават и мълчат...
Никой не ги пита - Какво ти е? - Имаш ли нужда от нещо, или Как си?
Силните хора прекарват живота си в очакване да бъдат прегърнати, без да го искат...
И се изморяват, много се изморяват... но знаят формулата за прекъсване на връзката...

НОКТЮРНО...
Красимир Куртев

„Има особен тип хора на този свят, които често остават неразбрани.
Тези хора обикновено са самотни и същевременно привързани към повечето хора, свободни духом, невинни романтици... Те са древните души, мечтателите, хората в хармония с живота, толкова интуитивни за емоциите, които ни плашат...

Плашат ни не заради това, което са, а заради това, което не сме, заради това, което ни липсва... Древните души достигат дълбочини, които не можем да разберем...

Те имат връзка с Вселената, с природата и затова са хората, които ще променят света... Докосването им е необичайно, яснотата, с която виждат нещата също е необичайна... Често се чувстваме непълноценни, сякаш трябва да се наложим да бъдем далеч близо до тяхното ниво, да бъдем достойни за любовта им...

Тези хора са лоялни, помагат ни да растем, не са материалисти, разбират дълбоките връзки на живота, благодарни са, примери са за вяра и смелост... Те вървят по най-болезнените пътища на този живот и въпреки това някак имат смелостта да се усмихват, да бъдат безкористни, да подкрепят другите...

Да обичаш стара душа и да бъдеш обичан от нея е дар от Вселената."

ЖИТЕЙСКИ ПРОТИВОПОЛОЖНОСТИ...

Красимир Куртев

Има два вида #Тишина: една, която задушава и удавя, друга, която насища с кислород, балансира и хармонизира...
Има два вида #Умора: едната досадна и безплодна, другата изпълнена със смисъл, богата и плодородна...
Има два вида #Самота: една, която ни деградира и ни срива, друга, която гради, планира и Възвисява...
Има два вида #Работа: една, която поробва и осакатява, друга, която съживява, осветява и освобождава...
Има два вида #Смях: един, който обижда, иронизира и саркастично ни убива, който развеселява, вълнува и съживява...
Има два вида #Поглед: един, който унижава и осакатява, друг, който възвисява, утешава и сублимира...
Има два вида #Взаимоотношения: някои, които унищожават и деградират, други, които постигат „чудото“ да извадим най-доброто от себе си и взаимно да се себеотдаваме...
В живота има "два вида" всичко или почти всичко и всеки от нас, от дъното на сърцето си, знае с кой "вид" #реалност решава да живее...

Животът не ни е даден „веднъж“ и завинаги… #Животът ни е даден всеки ден, всяка минута, всяка секунда и миг, и ние решаваме онзи момент, който да ни идентифицира…

ДЕКЛАРАЦИЯ ОТ ЕДИН СМАХНАТ ИДАЛГО…
Красимир Куртев

Тържествено се заклевам да защитавам, съхранявам и да се боря за всяка една моя мечта над всякаква пречка или противоположна сила!… Заявявам и потвърждавам, че съм се спъвал не веднъж, а стотици пъти в един и същи камък, чието име и фамилия няма да разкрия… Някои пъти по погрешка, други от наивност…

За жалост не винаги съм опазвал божественото съкровище на упоритостта!… Публично признавам, че съм се гмурнал не веднъж в един и същи леден кладенец, може би повече от хиляди пъти в защита на загубените каузи, в опит да поправя света и други близки планети… Признавам се за виновен и не съжалявам за нито едно мое действие, и мога да обещая и обещавам, че имам намерение да го правя отново толкова пъти, колкото ми се иска…

Обявявам се за безусловен фен на борческият дух!... Амбициозната ми същност или тази хроника на лудостта, която ме отвежда и ме носи със сърце в ръка, наслаждавайки се на живота, който ми е подарен и на който се наслаждавам и изцеждам докрай... Разкайвам се пред Създателя!...

ПРОФЕСИЯ ДОМЕЙН...
Красимир Куртев

Иде време скръбно... Всяка една работна дейност ще бъде погребана от този глобално - дигитален свят... Имаше време, когато хората с гордост казваха: Ние сме второто, третото поколение на този магазин, училище и прочие...Търговията даде живот на градовете... Ясно е, че сме изправени пред глобална тенденция на диво и обезличено консуматорство, което ще помете поколения търговци, учители, журналисти, занаятчии, и още, и още... Професиите вече ще станат просто домейн!... Куртев Красимир Да ви попитам, къде е Изкуството вече - спомина се!... В този глобализиран свят ще изкарат хората от реалността, ще ги натикат във виртуалното... Винаги ще имаме интернет... Но ще загубим това, което сме били... Вчера хора, утре холограми...

ТВЪРДЕ РАНО ОСТАРЯХ…

/врели-некипели/

Красимир Куртев

Израснах, потопен в културно многообразие, на раси, на религии, на концепции, на, на любов, на разбиране… Израснах доста, още от ранна възраст… По някога се налагаше да споделям несподеленото, да помагам на ленивите, да излизам сам сред нищото, да страдам в себе си без болка, да имам много резервни феникси, да мълча или да викам според събеседника си, да печеля битките неравни, да се уча от грешките си в греховете си…

Съдбата ме принуди за помъдрявам рано-рано, когато бях на 8 години още, за да виждам всички опасности на обществото, човешкото нещастие, безсрамието, липсата на честност, мръсотията на душите, които се обличат в пуританство… Твърде рано остарявах…

Научих се да чакам този, който ме остави на произвола на своя Бог, докато въпросите и мълчанията нахлуваха в нощите ми повече от дните ми, защото денят беше интензивно учене и нямаше време да бъда нечия жертва…

Научих толкова много, че все още се изненадам от нагласите на човешкото същество, не сме напреднали, следваме същия егоизъм, същата фалш облечени с добро лице, същите скрити интереси, същите обещания, същото лицемерие, висящо на мокра хартия любов... И въпреки това се научихме – аз също...
И след като научих толкова много, издържах изпита на живота, който се състои в това да си тръгна без звук и да отворя нова книга без негодувание, с благодарност, със смелост и с вечна усмивка... не винаги...

Като не знаят как да се грижат за теб, грижи се за себе си...
Вие самите сте най-жадуваното богатство, най-добрата ви компания... Останалите... вечно мърморещите моралисти са пътници с еднопосочен билет за никъде...
Доброто във вас е съдба ви, не я търсете в никого, защото във всеки един момент ще ви напуснат поради претоварване...
Казват, че съм нешлифован диамант, и ако е така тогава знайте, че не планирам да полирам за никого...
Няма значение дали е черно или бяло...красиви сме във всички цветове, разнообразието винаги е било красиво за мен...

САМО С ГОДИНИТЕ ЩЕ СЕ НАУЧИТЕ...
Красимир Куртев

Само с годините ще се научите да запалвате светлината си и да се трансформирате...
Само с годините ще се научите да гледате и чувате това, което наистина е...
Само с годините ще научите, че нищо не е такова, каквото изглежда...
Само с течение на годините ще научите урока и ще се развивате... Само с годините ще разберете, че винаги ще има някой, който да ви предаде...
С годините ще се научите да плачете за онези - лоши приятели, които са ви изоставели, за злонамерена критика, за лоши решения и за провалената любов...

Такъв е просто животът, целият с неговите скърби, радости и неговите "несправедливости"...
И дори с цялото страдание, всички преживявания, които сме придобили, ще ни помогнат да постигнем нещо по-добро и ще ни преобрази...

И благодарение на всичкото "лошо" което ни е сполетяло, успяваме да се научим да се справяме с предизвикателствата на живота...

Благодарение на всички тези преживявания е, че можем да бъдем по-добра версия на себе си и да включим вътрешната си светлина – собствената ни Витлеемска звезда, за да намерим най-накрая всичко, което заслужаваме, да постигнем целта си!...

ТИ НЕ СИ ЗА ДЕГУСТАЦИЯ!
Красимир Куртев

Понякога илюзиите са толкова вредни, колкото и чумата...
Повечето хора се заразяват от прекалено захаросани цитати имплантирайки в мозъците си неадекватни въжделения, които автоматично качват хората на онова житейско влакче на ужасите...

Не са малко авторите, които не слизат от параноичната вртележка. Някои от тях ви вменяват че, ако се харесвате, автоматично ще се харесате и на останалите хора... Не знам дали това е толкова лесно и дали работи толкова ефективно...

Това, което знам със сигурност е, че ако се харесвате и вярвате в себе си, много хора ще ви завидят... други ще възприемат поведението ви като форма на нарцисизъм и прочие човешка злост...

Ала страшното е да се метнете на пързалката, да повярвате на разни ласкателства и обилно лицемерие... Време е да се освободите от фалша - И това наистина е освобождение, това е чудесен жизнен напредък ..... Препоръчвам ви го! ...

Разбира се, това е валидно само за хора без комплекси, без предразсъдъци и идеи, които са повече от ясни ... Защото, ако се оставите да бъдете влачени от другите, от онзи свят, който не е ваш, а е химера, света на горделивостта, който не би трябвало да има значение за вас, поддадете ли се вие сте на по грешен път... Истинският свят, това свободното съществуване, което е лично и непрехвърлимо и зависи единствено от вас, за да бъдете успешни, фантастични, печеливши, поносими и завидни. В противен случай ще бъдете зависими, скучни, непоносими, самозаблуждаващи, фалшиви и болезнени... Харесвайте се, ала не бъдете тестери!... Харесвайте се, но знайте, че не сте чаша вино за дегустиране!...

Разбира се, цената, която плащате, е висока, ала ден след ден живота ви прави подарък, въпреки че има черни дни, които са за поука, за да се насочите към пътя към успеха... Затова, драги мои приятели преходното сиво (пепел от рози) винаги се преражда в розови венчелистчета на щастието...

ГРЯХ НАРЕЧЕН РАЗОЧАРОВАНИЕ...
Просто измислица
Красимир Куртев

Когато сме разочаровани, първо преживяваме периода на „горкият аз“, когато плачем от съжаление, обвиняваме всички, гледаме изгубени в бедствието и лежим, неспособни да видим никаква надежда. Това е времето, когато емоционалността ни убива всяка следа от разум и отговорност.

След известно време се стабилизираме, емоциите се уморяват, а рационалното започва да търси спасителни лодки, които са все по-креативни. В този момент започва въпросът - "защо се случи така?" и истинските болки. Осъзнаването прерязва, понякога метафорично, вените. За някои пътят спира тук, с най-удобните изводи, за други пътят към смъртта на себе си започва с лоши избори, рани, доколкото е възможно, и много траур, и горест.
И който оцелее, накрая ще изпита благодарност към хората, които се жертваха, за да бъдат палачи на нашите недъзи.

Днес просто е трудно по пътя да се превърна в себе си, който все още не познавам...

ТЕОРИЯ НА МОЯТА ЧОВЕШКА СЪЩНОСТ - аз Човекът...

Красимир Куртев

Ние, людете сме парадокс за животните... Колкото и невероятно да изглежда, поведението ни е достойно за задълбочено изследване, което ще се опитам да обобщя.

Та човешкото същество търси само себе си, винаги гледайки навътре... но също така винаги гледа какво правят другите, за да копира модното, но подражава на великолепният кич, да се чувства по-добре, когато себеподобният се чувства зле...

Човешкото същество не души „нищо“ като котките, ала си пъха носа във всичко, като мравояд, за да нахрани егото си, своята недостатъчност, своя дефицит, своята липса на живот като цяло...

Човешкото същество не слуша, а чува само това, което иска, той е много селективен по отношение на определен интерес... Човекът никога не слуша, за да учи и открива, филтрира, асимилира, съпреживява... Не!

Човекът представя своите теории, като пътник без посока във времето, наполовина изгубен, наполовина замаян, оттук и разликата между слушане и чуване... Слушането е синоним на темперамент, интерес, желание да знам... А чуването е ефимерно, това са клюки, сплетни, интриги... това е просто зловреден шум...

Човешкото същество "казват" има пет сетива, но не прави това, което чувства и не чувства това, което прави... освен да върши глупости...
Всъщност описах себе си – аз Човекът...

ТРЕСАВИЩЕ НАРЕЧЕНО ЗАВИСТ
Красимир Куртев

От всички смъртни грехове без съмнение най-лошият, най-саморазрушителният и отровен грях е завистта. Това е уродливото желание на един индивид, който се тресе от жажда другия човек, който се справя по-добре от теб, да започне да се справя по-зле... Завистливите хора призовават сатаната да се съюзи с нас, за да клюкарстваме и измисляме фалшификати и лъжи за този или онзи човечец...

Завистника призовава злобно - мълчаливо: - Поставяйте под съмнение всяка стъпка на дадена персона, която предприема или прави, подигравайте се на успехите и кариерата му, просто се радвайте, че не успява, че се проваля и дори че страда!

Завистнико, когато осъзнаеш, че омразата, която прожектираш към другите хора, е само резултат от собственото ти разочарование към себе си, тогава ще започнеш да се развиваш и напредваш...трябва да приемеш, че твоят враг е някой друг...а не успяващия!...

Всяка минута, която инвестирате в омраза и желание за зло, е загуба на енергия и живот... завистта ви поглъща отвътре, прави ви слаби...убива ви малко по малко... Не забравяйте, че завистливите люде вонят, защото лочат от блатото - тресавището наречено Завист!...

ВСЕКИ ИМА ТАЛАНТ, АЛА НЕ ВСЕКИ ГО ИЗПОЛЗВА...

Красимир Куртев

Всеки човек е благословен, надарен с различни способности и таланти. Различаваме се един от друг по това, че имаме различни интереси и наклонности. Всеки е надарен с нещо специално в себе си, което го прави различен от другите. Разбира се отнема време, за да се подхранва този скрит потенциал, но след като бъде разгърнат, той непременно ще заблести до най-ярката си степен.

За талантливите люде не съществува еснафското - „Аз това го мога, за разлика от другият“, сиреч даден талантлив човек не допуска в мислите си, че може да превъзхожда или е превъзхождан от друг талантлив себеподобен.

Истинският талант може да идентифицира много прецизно, дали някой субект има определен талант, дали е креативен и иновативен, и прочие, и прочие. Талантливите взаимно се допълват. Вкратце, себеподобния търси себеподобните.

НАВЛИЗАНЕ В ЛАБИРИНТИТЕ НА РЕАЛНОСТТА

Това, което виждаме е химера, а не реалност, това, което мислим е заблуда... Когато мислим, разсъждаваме над видяното, едва тогава може да стигнем до реалността. Докато се лутаме из лабиринтите житейски, дирейки реалността, може би грешим, вероятно подминаваме истините...

В лабиринта всеки завой е вид решение. Ляво или дясно? Напред или назад? Постоянно правим избори, големи и малки. Ключът е да не бъдете парализирани от страха да направите „грешен“ избор.

Едно разбрах, че в лабиринта няма грешни завои - само различни пътеки към центъра. . И знаете ли какво открих? Тези привидно „грешни“ завои бяха точно това, което ми трябваше, за да стигна до една или друга реалност.

Понякога отклоненията, неуспехите, моментите, в които се чувстваме най-далече от целите си – това са преживяванията, които ни оформят, подготвят, водят ни точно там, където трябва да отидем - в Реалността.

СЪБУЖДАНИЯ

Да се събудиш и да видиш отражението си в чашата насред чист и очарователен пейзаж, докато пиеш нещо горещо, което те кара да се пробудиш духовно е прелюдия, прелюдия към нов подход и нова визия към живота... Ние виждаме това, което всъщност искаме да видим...

Всъщност ние сме отражения, ние сме моменти, ние сме времена в различни измерения... ала никой не знае какви сме всъщност, може би дори ние самите няма да разберем кои сме, за да осъзнаем реалността в света, която витае около нас... Потребни ни са ни Истински събуждания, събуждане с дни и цели нощи...

А може би зимен сън за промяна...

Надявам се в хода на Лабиринтите на реалността да сте установили кои са силните ми страни и да се възползвате от тях. В своите публикации не се изкарвам жертва, напротив. Обаче както казва Дениз Лин, „Няма жертви. Има само доброволци.”...

Използвам случая да поднеса уверения към отличната ми към Вас почит!

Красимир Куртев

Сканирайте QR кода или кликнете ТУК, за да научите повече за автора.